

ὈΥΔΗΜ

La
Méguila
d'Esther

בְּקִיּוֹם וּקְבַל הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם
עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לֵהיוֹת עֵינֵינוּ
כִּתְבָּם וְכֹזְמָנָם בְּכֹל שְׁנֵהוּ
נַעֲשִׂים בְּכֹל דּוֹר וָדוֹר

Téfilot
Chants & Louanges

S O M M A I R E

La Méguila d'Esther	4
Léchem Yi'houd.....	44
Avant Matanot Laévionime.....	44
Avant Michloa'h Manot.....	45
Sédère du Michté	48
Nétilat Yadaïm.....	48
Léchem Yi'houd.....	49
Téfila du jour de Pourim.....	49
Chants de Pourim.....	54
Chants & Louanges.....	56
Traité Méguila.....	64
Chapitre 1.....	64
Chapitre 2.....	65
Chapitre 3.....	66
Chapitre 4.....	67
Prières & supplications.....	72
Bénédictions des enfants.....	72
Téfila pour trouver sa conjointe.....	72
Téfila pour trouver son conjoint.....	73
Téfila pour avoir des enfants.....	74
Téfila des enfants pour leurs parents.....	74
Téfila des parents pour leurs enfants.....	75
Téfila pour la Parnassa.....	77
Téfila pour une bonne santé.....	77
Téfila pour se préserver du Lachone Ara.....	78
Birkat Hamazone.....	82
Mé-êïn Chaloch.....	89

La
Méguila
d'Esther

הזאת השנית: וישלחו ספרים אל כל
יום ומאה מדינה מלכות אושור
הפכים האלה בזמניהם

Vivre
POURIM

Avant la lecture de la Méguila, il sera bon de réciter ce qui suit :

On ne lira pas les mentions entre parenthèses

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ, בְּדַחִילוֹ
וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם י"ה בּו"ה
בְּיַחְוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ
בְּאִים לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה מַדְבְּרֵי קַבְלָה, לְקָרוֹת
בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר (חֲמִשָּׁה עָשָׂר) לְחֹדֶשׁ אֲדָר אֶת
הַמְּגִלָּה, כְּמוֹ שֶׁתְּקַנּוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה,
עִם כָּל הַמִּצְוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשֵׁה
בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן, לְעֲשׂוֹת נְחִת רוּחַ לְיּוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, (on dira deux fois "וְיִהְיֶה נְעִם...") וְיִהְיֶה נְעִם
אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה:

d'autres réciteront plutôt ce qui suit

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ (יאהדונה"י) בְּדַחִילוֹ
וּרְחִימוֹ (יאההויה"ה) וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ (איההויה"ה) לְיַחְדָּא שְׁם
י"ה (או"א) בּו"ה (זו"ן) (ע"י שפּע א"ם המשפּיע בהם ומיחדם)
בְּיַחְוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּאִים
לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה מַדְבְּרֵי קַבְלָה, לְקָרוֹת בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר
(חֲמִשָּׁה עָשָׂר) לְחֹדֶשׁ אֲדָר אֶת הַמְּגִלָּה, אֲשֶׁר הִיא סוּד
הָאָרֶת מְלֻכּוֹת דְּאַבָּא, הַמְּתַגְּלִית וְיוֹצְאָה בַּיּוֹם הַזֶּה. וְאֲשֶׁר
הִיא מְסַפֵּר שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת (יהו"ה יהו"ה יהו"ה), שֶׁהֵם סוּד
שְׁלֹשָׁה מַחֲזֵין דְּתַבְּכֻמָּה בֵּינָה דְּעַת, דְּנִצְחָה הוּד יְסוּד דְּאַבָּא,

המתגלים במלכות ביום הזה. כְּדִי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיִזְצָרְנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וְלַתְקַן שְׂרֵשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֲלוּיִן, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוּ כּוֹנְנֵנוּ בְּכָל הַכּוֹנְנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכוֹן בְּמִצְוָה זוֹ.

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁעַל יְדֵי מִצְוֹת קְרִיאַת הַמְּגִלָּה הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא יוֹם אֲרַבְעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אָדָר, תִּמְשֹׁךְ בְּגִלּוֹי הָאֶרֶת מַלְכוּת דָּאבָא, שֶׁהִיא עֲטֶרֶת הַיְסוּד דָּאבָא, בְּרַחֵל עֲקֶרֶת חַבִּית, וְתַתְקִים בָּהּ כָּל הַיּוֹם בְּלוּ, וְיִתְגַּלוּ כָּל הָאֲזָרוֹת הָרְאוּיִים לְהַתְגַּלוֹת הַיּוֹם הַזֶּה. יְהִי לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: (on dira deux fois "וַיְהִי נָעַם...") וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֶה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֶהוּ:

Avant de commencer la lecture de la Méguila, le Baal Koré récitera les bénédictions suivantes. Il devra penser à acquitter l'assemblée, et l'assemblée devra aussi penser à être acquitté.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּךָ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוְּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּךָ הָעוֹלָם,
שֶׁעָשָׂה נְפִים לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

Cette troisième bénédiction est récitée uniquement le soir de Pourim. On aura l'intention à ce qu'elle s'applique également aux autres Mitsvot de la fête : la lecture de lendemain, Matanot Laévionime, Michloa'h Manot et le Michté.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּךָ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחֲיִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעְנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

CHAPITRE I

Ce fut à l'époque de A'hachvéroch, le A'hachvéroch qui régnait de Hodou jusqu'à Kouch, sur cent vingt-sept provinces. 2. A cette époque, alors que le roi A'hachvéroch siégeait sur le trône royal, qui est à Chouchane la capitale. 3. Dans la troisième année de son règne, il fit un festin pour tous ses ministres et ses serviteurs, l'armée de Perse et de Médie, les nobles et tous les ministres des provinces à son service. 4. Il exposa la richesse glorieuse de son royaume et la splendide beauté de sa majesté durant de nombreux jours, cent quatre-vingt jours. 5. Quand ces jours arrivèrent à leur terme, le roi fit pour tout le peuple présent à Chouchane, du grand [noble] jusqu'au petit [les hommes du commun], un festin de sept jours dans les cours du jardin du palais royal. 6. Il y avait des tentures blanches, vertes et bleues, qui étaient at-

(א) וַיְהִי בַיָּמֵי אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא
אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדּוּ וְעַד
בּוֹשׁ שִׁבְעַת יָמִים וְיָמָּה
מְדִינָה: (ב) בַּיָּמִים הָהֵם
בְּשֵׁבַת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל
כִּפּוֹת מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה: (ג) בְּשַׁנַּת שְׁלוֹשׁ
לְמַלְכוּ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל
שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל פָּרַס וּמְדֵי
הַפְּרָתַיִם וְשָׂרֵי הַמְּדִינּוֹת
לְפָנָיו: (ד) בְּהִרְאֹתוֹ אֶת עֵשֶׂר
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֵת יָקָר
תְּפָאֶרֶת גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים
שְׂמוֹנִים וּמָאתַיִם יוֹם:
(ה) וּבְמַלּוֹאת הַיָּמִים הָאֵלֶּה
עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל הָעָם
הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה
לְמַגְדּוֹל וְעַד קָטָן מִשְׁתֵּה
שִׁבְעַת יָמִים בְּחֹצֵר גִּנַּת
בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ: (ו) חוֹר בְּרַפָּם

tachées par des cordes de lin et de pourpre à des piliers d'argent et à des colonnes de marbre ; il y avait des divans d'or et d'argent sur un parterre d'albâtre et de marbre blanc, de nacre et de marbre noir. 7. Et les boissons étaient dans des ustensiles en or, des ustensiles de formes diverses ; le vin royal coulait en abondance, comme il convenait au roi. 8. Et la boisson était sans contrainte, selon l'ordre que le roi avait donné aux domestiques de sa maison, pour convenir à l'envie de chacun. 9. La reine Vachti fit également un festin pour les femmes au palais royal du roi A'hachvé-roch. 10. Au septième jour, alors que le cœur du roi était enchanté par le vin, il dit à Mehouman, Bizeta, 'Harvona, Bigta, Avagta, Zeitar et 'Harkas, les sept eunuques qui servaient le roi A'hachvé-roch, 11. de faire venir la reine Vachti devant le roi, portant la couronne royale, afin d'exhiber sa beauté aux nations et aux ministres, car elle était belle d'apparence. 12. La

וּתְכֵלֶת אַחוּז בְּחֻבֵּי בּוּץ
 וְאַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף
 וְעַמּוּדֵי זָהָב מִטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף
 עַל רִצְפַת בְּהַט וְשֵׁשׁ וְדָר
 וְסֻחָרֹת: (ז) וְהַשְּׁקוֹת בְּכֻלֵּי
 זָהָב וְכֵלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים וַיִּין
 מִלְכוֹת רַב כִּיד הַמֶּלֶךְ: (ח)
 וְהַשְׁתִּיחַ כִּדֹת אֵין אֲנִים כִּי
 כֵן יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב
 בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ
 וְאִישׁ: (ט) (ז) גַּם וְשֵׁתִי הַמֶּלֶכָּה
 עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית
 הַמְּלָכוֹת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ
 אַחֲשׁוּרוֹשׁ: (י) בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בֵּינָם אָמַר
 לְמַהוּמָן בְּזֹתָא הַרְבוּנָא
 בְּגֹתָא וְאַבְגָּתָא זֵתָר וְכַרְפִּים
 שִׁבְעַת הַפְּרִיסִים הַמְּשֻׁרְתִים
 אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ:
 (יא) לְהָבִיא אֶת וְשֵׁתִי הַמֶּלֶכָּה
 לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֹתֵר מְלָכוֹת
 לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת
 יְפִיָּה כִּי טוֹבֵת מְרָאָה הִיא:

reine Vachtî refusa de venir selon l'ordre du roi transmis par les eunuques ; le roi s'irrita et sa colère brûla en lui. 13. Le roi parla avec les sages qui avaient connaissance des faits, car ainsi était l'usage du roi, devant ceux qui connaissait la loi et le décret. 14. Et les proches de lui étaient Carchéna, Shétar, Admata, Tarchich, Méress, Marséna et Mémoukhan, sept ministres de Perse et de Médie proches du roi qui se trouvaient au premier rang du royaume. 15. Selon la loi, que doit-on faire à la reine Vachtî qui n'a pas obéi à l'ordre du roi transmis par les eunuques ? » 16. Mémoukhan parla devant le roi et les ministres : « Ce n'est pas uniquement envers le roi que la reine Vachtî a mal agi, mais envers tous les ministres et toutes les nations, dans toutes les provinces du roi A'hachvéroch. 17. Lorsque parviendra l'agissement de la reine à toutes les femmes, les maris seront dépréciés à leurs yeux, car elles diront : "Le roi A'hachvéroch a ordonné que la

ויכו וּתְמָאן הַמְּלָכָה וְשִׁתִּי
לְבוֹא בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד
הַפְּרִיסִים וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד
וַחֲמָתוֹ בָּעָרָה בּוֹ: (ס)
(יג) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים
יִדְעֵי הָעֵתִים כִּי בֵּן דְּבַר
הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל יִדְעֵי דַת וְדִין:
(יד) וְהִקְרַב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא
שֵׁתַר אַדְמָתָא תְרִשִׁישׁ מָרְס
מָרְסָנָא מְמוּכָן שְׁבַעַת שָׂרֵי
פָרְס וּמְדֵי רֵאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
הַיֹּשְׁבִים רֵאשֻׁנָה בַּמְּלָכוֹת:
(טו) בְּדַת מַה לַּעֲשׂוֹת בַּמְּלָכָה
וְשִׁתִּי עַל אֲשֶׁר לֹא עָשְׂתָה
אֶת מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ
בְּיַד הַפְּרִיסִים: (ס) (טז) וַיֹּאמֶר
(מוּמְכָן) מְמוּכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַשָּׂרִים לֹא עַל הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ
עֲוֹתָהּ וְשִׁתִּי הַמְּלָכָה כִּי עַל
כָּל הַשָּׂרִים וְעַל כָּל הָעַמִּים
אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
אַחֲשֻׁרוּשׁ: (יז) כִּי יֵצֵא דְבַר
הַמְּלָכָה עַל כָּל הַנָּשִׁים

reine Vachti se présente devant lui, mais elle n'est pas venue". 18. Ce même jour, les femmes nobles de Perse et de Médie répéteront ce qu'elles auront entendu du comportement de la reine à tous les nobles du roi ; la dépréciation et l'animosité seront grandes. 19. Si cela est bon pour le roi, qu'il promulgue un édit royal et qu'il soit écrit dans les lois de Perse et de Médie, sans qu'il soit possible de l'abolir, que la reine Vachti ne peut plus paraître devant le roi A'hachvéroch et que le roi donne son titre royal à une autre femme, qui sera meilleure qu'elle. 20. Et le décret du roi sera entendu dans tout son royaume, car il sera important ; ainsi, toutes les femmes valoriseront leur mari, du noble à l'homme du commun.» 21. La chose plut au roi et aux ministres ; le roi exécuta les paroles de Mémoukhan. 22. Il envoya des édits dans toutes les provinces du roi, de province en province selon son écriture et de nation en nation selon sa langue, pour que chaque homme

לְהַבְזוֹת בְּעֵלְיָהוֹן בְּעֵינֵיהוֹן
 בְּאִמְרָם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ
 אָמַר לְהַבִּיא אֶת וְשֵׁתִי
 הַמֶּלֶכָּה לְפָנָיו וְלֹא בָאָה:
 (יח) וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאֲמַרְנָה
 שָׂרוֹת פָּרַס וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ
 אֶת דְּבַר הַמֶּלֶכָּה לְכָל שָׂרֵי
 הַמֶּלֶךְ וּכְדֵי בְּיוֹז וְקֶצֶף:
 (יט) אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא
 דְּבַר מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וַיִּבְתַּב
 בְּדַתִּי פָּרַס וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבֹר
 אֲשֶׁר לֹא תְּבוֹא וְשֵׁתִי לְפָנָיו
 הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ וּמַלְכוּתָּהּ
 יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָּהּ הַטּוֹבָה
 מִמֶּנָּה: (כ) וְנִשְׁמַע בְּתָגָם
 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל
 מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל
 הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן
 לְמַגְדוֹל וְעַד קֶטָן: (כא) וַיִּיטַב
 הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים
 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ בְּדַבַּר מְמוּכָן:
 (כב) וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל
 מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מְדִינָה

règne dans sa maison et s'exprime dans le langage de sa nation.

וּמְדִינָה בְּכַתְּבָהּ וְאֵל עַם וְעַם
בְּלִשׁוֹנוֹ לְהִיּוֹת כֹּל אִישׁ שְׂדֵר
בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן עַמּוֹ: (ט)

CHAPITRE 2

Après ces évé-
nements,

la colère du roi A'hachvé-
roch s'apaisa ; il se sou-
vint de Vachtî, de ce
qu'elle avait fait et de ce
qui avait été décrété sur
elle 2. Les intendants du
roi dirent : « Que l'on re-
cherche pour le roi de
belles jeunes filles vierges
3. et que le roi nomme
des officiers, dans toutes
les provinces de son
royaume, qui rassemble-
ront toutes les belles
jeunes filles vierges à
Chouchane la capitale,
dans le harem, sous
l'égide de Hégai, eu-
nuque du roi, gardien des
femmes ; et qu'on leur
donne des cosmétiques.
4. Et la jeune fille qui
trouvera faveur aux yeux

(א) אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בָּשׂוּ:
חַמַּת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ זָכַר
אֶת וְשֵׁתִי וְאֵת אֲשֶׁר עָשָׂתָה
וְאֵת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלַיָּהּ:
(ב) וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁרָתָיו יִבְקְשׂוּ לַמֶּלֶךְ נְעָרוֹת
בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מִרְאָה:
(ג) וַיִּפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל
מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת
כָּל נְעָרָה בְּתוּלָה טוֹבָה
מִרְאָה אֶל שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל
בֵּית הַנְּשִׂים אֶל יַד הַגָּא
סָרִים הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנְּשִׂים
וְנִתּוֹן תְּמָרוֹקִיָּהֶן: (ד) וְהַנְּעָרָה
אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינָי הַמֶּלֶךְ

du roi deviendra reine à la place de Vachtî. ». La chose fut bonne aux yeux du roi et il agit ainsi. 5. Il y avait un homme juif à Chouchane la capitale, du nom de Mordekhaï, fils de Yaïr, fils de Chimî, fils de Kich, de la tribu de Binyamine, 6. qui avait été exilé de Yérouchalayim en même temps que les captifs emmenés avec Yékhonya, le roi de Yéhou-da, que Névoukhadnét-sar, roi de Babel, avait envoyé en exil. 7. Il avait élevé Hadassa qui est Esther, la fille de son oncle, car elle n'avait ni père ni mère ; la jeune fille était belle et de bonne apparence, et à la mort de son père et sa mère, Mordé-khaï l'a prise pour fille. 8. Ce fut, lorsque furent entendus la parole du roi et son décret, de nombreuses jeunes filles furent rassemblées à Chouchane la capitale, sous l'égide de Hégai. Et Esther fut également prise au palais, sous l'égide de Hégai, le gardien des femmes. 9. La jeune fille trouva grâce à

תְּמַלֵּךְ תַּחַת וְשִׁתִּי וַיֵּיטֵב
הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן:
(ס) (ה) *אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה וְשֵׁמוֹ מֶרְדֳּכָי בֶּן יָאִיר
בֶּן שִׁמְעִי בֶּן קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:
(ו) אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם
הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ עִם
יְכָנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר
הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל:
(ז) וַיְהִי אִמּוֹן אֶת הַדָּפָסָה הַיָּא
אֶסְתֵּר בַּת דָּדוֹ כִּי אִין לָהּ
אָב וְאִם וְהִנְעֶרָה יִפֶּת תֹּאֵר
וְטוֹבַת מְרֵאָה וּבְמוֹת אָבִיהָ
וְאִמָּהּ לְקַחְהָ מֶרְדֳּכָי לֹא לְבַת:
(ח) וַיְהִי כִּבְהַשְׁמַע דְּבַר הַמֶּלֶךְ
וְדַתּוֹ וּבְהַקְבִּץ נְעוּרוֹת רַבּוֹת
אֶל שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל יַד הַגִּי
וּתְלָקַח אֶסְתֵּר אֶל בַּיִת הַמֶּלֶךְ
אֶל יַד הַגִּי שְׁמֵר הַנְּשִׁימִם:
(ט) וַתֵּיטֵב הִנְעֶרָה בְּעֵינָיו
וַתִּשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת
תְּמַרוּקֶיהָ וְאֶת מְנוֹתָהּ לְתַת

*Ce verset est récité à haute voix par l'assemblée pendant la lecture de Méguila.

ses yeux et elle obtint sa bonté, et il se dépêcha de lui fournir ses cosmétiques, ses repas et les sept servantes devant lui être accordées par le palais ; il la transféra, avec ses servantes, dans les meilleures parties du harem. 10. Esther ne divulguait pas son peuple et son origine, car Mordekhai lui avait ordonné de ne pas le divulguer. 11. Et chaque jour, Mordekhai allait devant la cour du harem afin de voir comment allait Esther et ce qu'on lui faisait. 12. Quand arrivait le tour d'une des jeunes filles de se présenter auprès du roi A'hachvéroch, à l'issue des douze mois de soins prescrits aux femmes, une fois achevée la période de leurs soins de beauté, six mois dans l'huile de myrrhe puis six mois dans les parfums et les cosmétiques des femmes 13. Avec cela, la jeune fille venait devant le roi, on lui accordait tout ce qu'elle demandait pour l'accompagner du harem au palais. 14. Le soir, elle se rendait [chez le roi] et le

לָהּ וְאֵת שִׁבְעַת הַנְּעוּרוֹת
הָרְאיוֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֵת נְעוּרוֹתֶיהָ
לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים: (י) לֹא
הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת עַמּוּהָ וְאֵת
מוֹלְדוֹתָהּ כִּי מְרַדְּכֵי צִוָּה
עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תִגְדֹּ:
(יא) וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מְרַדְּכֵי
מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בֵּית
הַנָּשִׁים לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם
אֶסְתֵּר וּמָה יַעֲשֶׂה בָּהּ:
(יב) וּבַהֲגִיעַ תֵּרַח נְעִירָה וְנִעְרָה
לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוֹשׁ
מִקֶּץ הַיּוֹת לָהּ כְּדַת הַנָּשִׁים
שָׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי בֵּן
יִמְלֹאוּ יָמֵי מְרוֹקִיחֵן שְׁשָׁה
חֹדָשִׁים בְּשִׁמּוֹן הַמֶּר וְשְׁשָׁה
חֹדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבְתַמְרוֹקֵי
הַנָּשִׁים: (יג) וּבָזָה הַנְּעִירָה
בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר
תֹּאמַר יִנְתֵּן לָהּ לָבוֹא עִמָּהּ
מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד בֵּית הַמֶּלֶךְ:
(יד) בְּעֶרְבַּי הִיא בָּאָה וּבְבֹקֶר

matin, elle revenait dans le second harem, placé sous la responsabilité de Châchgaz, l'eunuque du roi, gardien des concubines ; elle ne retournait plus chez le roi sauf si le roi le désirait, elle serait appelée nominativement. 15. Quand arriva le tour d'Esther fille d'Avi'hail, l'oncle de Mordékhai, qui l'avait prise pour fille, de venir devant le roi, elle ne demanda rien d'autre que ce que lui avait conseillé Heigai, l'eunuque du roi, gardien des femmes ; car Esther trouvait grâce aux yeux de tous ceux qui la voyaient. 16. Esther fut prise chez le roi A'hachvéroch, en son palais, pendant le dixième mois, qui est celui de Tévet, à la septième année de son règne. 17. Le roi aima Esther plus que toutes les autres femmes ; elle acquit sa faveur et sa grâce plus que toutes les autres jeunes filles et il plaça la couronne royale sur sa tête à la place de Vachtî. 18. Et le roi fit un grand festin pour tous ses ministres et ses serviteurs, le festin d'Esther, et réduisit

היא שְׁבָה אֶל בֵּית הַנָּשִׁים
 שְׁנֵי אֶל יַד שְׁעָשְׂגוֹ סָרִים
 הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר הַפִּילֹגְשִׁים לֹא
 תָבוֹא עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אִם
 חָפֵץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָהּ
 בְּשֵׁם: (טו) וּבְהִגִּיעַ תֵּר אֶסְתֵּר
 בֵּת אַבְיֵחַיִל דִּד מֹרְדֵכַי אֲשֶׁר
 לָקַח לֹו לְבַת לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ
 לֹא בִקְשָׁה דְבָר כִּי אִם אֶת
 אֲשֶׁר יֹאמֵר הִגִּי סָרִים הַמֶּלֶךְ
 שֶׁמֶר הַנָּשִׁים וְתָהִי אֶסְתֵּר
 נִשְׂאָת חֵן בְּעֵינַי כָּל רְאִיָּה:
 (טז) וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשֻׁרוֹשׁ אֶל בֵּית מַלְכוּתוֹ
 בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי הוּא חֹדֶשׁ
 מִבֵּת בְּשָׁנַת שֶׁבַע לְמַלְכוּתוֹ:
 (יז) וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר
 מִכָּל הַנָּשִׁים וְתִשָּׂא חֵן וְחֶסֶד
 לְפָנָיו מִכָּל הַבָּתוּלוֹת וַיִּשָּׂם
 כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ
 וַיְמַלִּכָהּ תַּחַת וְשֵׁתִי:
 (יח) וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גָדוֹל
 לְכָל שָׂרָיו וְעַבְדָּיו אֶת מִשְׁתֵּה

les impôts pour toutes les provinces et fit des présents dignes de la largesse royale. 19. Lorsque les jeunes filles furent réunies une seconde fois, Mordekhaï siégeait à la porte du roi. 20. Esther ne divulguait pas ni son peuple ni son origine, comme Mordekhaï le lui avait demandé. Esther suivait les instructions de Mordekhaï exactement comme si elle était sous sa tutelle. 21. En ces jours, alors que Mordekhaï siégeait à la porte du roi, Bigtan et Terech, deux des eunuques du roi, parmi les gardes du seuil, s'emportèrent et ils envisagèrent d'attenter à la vie du roi A'hachvéroch. 22. L'affaire fut connue de Mordekhaï et il en informa la reine Esther. Esther le fit savoir au roi, au nom de Mordekhaï. 23. On mena une enquête qui confirma la véracité; les deux furent pendus sur une potence et ceci fut inscrit dans le livre des chroniques, devant le roi.

אֶסְתֵּר וְהַנָּחָה לַמְּדִינֹת עָשָׂה
וַיִּתֵּן מִשָּׂאת כִּיּוֹד הַמֶּלֶךְ:
(יט) וּבְהַקְבִּץ בְּתוּלוֹת שְׁנֵי
וּמֶרְדֵּכַי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ:
(כ) אִין אֶסְתֵּר מִגִּדַּת מוֹלְדָתָהּ
וְאֵת עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ
מֶרְדֵּכַי וְאֵת מֵאֲמֵר מֶרְדֵּכַי
אֶסְתֵּר עָשָׂה כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה
בְּאֲמִנָּה אֵתוֹ: (ד) (כא) בְּיָמִים
הָהֵם וּמֶרְדֵּכַי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ קִצֵּף בְּגַתָּן וְתָרַשׁ שְׁנֵי
סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֶּף
וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ
אֲחֻשׁוֹרֶשׁ: (כב) וַיִּוָּדַע הַדָּבָר
לְמֶרְדֵּכַי וַיִּגִּד לְאֶסְתֵּר הַמֶּלְכָּה
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם
מֶרְדֵּכַי: (כג) וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר
וַיִּמָּצֵא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל עֵץ
וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: (ד)

CHAPITRE 3

Après ces évé-

nements, le roi A'hachvéroch promut Haman, fils de Hamdata, l'Agaguite et l'éleva, et plaça son siège au-dessus de tous les ministres qui étaient avec lui. 2. Tous les serviteurs du roi, à la

porte du roi, s'inclinaient et se prosternaient devant Haman, car c'est ce que le roi avait ordonné à son propos, mais Mordékhai ne s'inclinait pas et ne se prosternait pas. 3.

Les serviteurs du roi, à la porte du roi, demandèrent à Mordékhai : « Pourquoi transgresses-tu l'injonction du roi ? »

4. Bien qu'ils le lui disaient jour après jour, il ne les écoutait pas. Ils en informèrent Haman, afin de voir si les mots de Mordékhai perdureraient, car il leur avait dit qu'il était Juif. 5. Quand Haman vit que Mordékhai ne s'inclinait pas et ne se prosternait pas devant lui, Haman s'emplit de colère. 6. Il était indigne à ses yeux de tuer uniquement

(א) אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גָּדַל
הַמֶּלֶךְ אֶחָשׁוּרוּשׁ אֶת הַמֶּן בֶּן
הַמִּדְתָּא הָאֲגָגִי וַיִּנְשְׂאֵהוּ
וַיֵּשֶׁם אֶת כְּסֹאוֹ מֵעַל כָּל
הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֵתוֹ: (ב) וְכָל
עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ בָּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
לְהֶמֶן כִּי בֶן צְוָה לוֹ הַמֶּלֶךְ
וּמִרְדֵּכָי לֹא יִכְרַע וְלֹא
יִשְׁתַּחֲוֶה: (ג) וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ
לְמִרְדֵּכָי מִדַּוְעַת אֶתָּה עוֹבֵר
אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ: (ד) וַיְהִי
(באמרם) כְּאֹמְרָם אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם
וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיִּגִּידוּ
לְהֶמֶן לְרֹאוֹת הַיַּעֲמָדוֹ דְּבָרָיו
מִרְדֵּכָי כִּי הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר
הוּא יְהוּדִי: (ה) וַיִּרְא הֶמֶן כִּי
אִין מִרְדֵּכָי בָרַע וּמִשְׁתַּחֲוֶה
לוֹ וַיִּמְלֵא הֶמֶן חֲמָה: (ו) וַיִּבֹּ

Mordékhai, car on l'avait informé de la nation de Mordékhai; Haman désira exterminer tous les Juifs, peuple de Mordékhai, dans tout le royaume de A'hachvéroch. 7. Pendant le premier mois, qui est celui de Nissan, pendant la douzième année du règne de A'hachvéroch, un Pour, c'est-à-dire un tirage au sort, fut fait devant Haman, d'un jour à l'autre et d'un mois à l'autre, qui désigna le douzième mois, celui d'Adar. 8. Haman dit au roi A'hachvéroch : il existe une nation dispersée et divisée parmi les autres nations, à travers les provinces de ton royaume, dont les lois diffèrent de celles des autres peuples et qui n'obéit pas aux instructions du roi, il n'est pas dans l'intérêt du roi de les garder. 9. Si le roi en est satisfait, qu'un décret soit émis pour les détruire et je paierai dix milles talents d'argent aux préposés afin qu'ils les déposent dans les trésors du roi. » 10. Le roi ôta son sceau de sa main et le donna à Haman, fils de Hamdata, l'Agaguite,

בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמֹרְדֵכָי
לְבַדּוֹ כִּי הִגִּידוּ לוֹ אֵת עִם
מֹרְדֵכָי וַיִּבְקֹשׁ הַמֶּזֶן לְהַשְׁמִיד
אֵת כָּל הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל
מְלָכוֹת אַחַשְׁוֹרוּשׁ עִם מֹרְדֵכָי:
(ו) בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא הַחֹדֶשׁ
נִסָּן בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה
לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֹרוּשׁ הַפִּיל פּוּר
הוּא הַגּוֹרֵל לְפָנָי הַמֶּזֶן מִיּוֹם
לְיוֹם וּמַחֲדָשׁ לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם
עָשָׂר הוּא הַחֹדֶשׁ אָדָר: (ז)
(ח) וַיֹּאמֶר הַמֶּזֶן לְמֶלֶךְ
אַחַשְׁוֹרוּשׁ יִשְׁנֹו עִם אֶחָד
מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים
בְּכָל מְדִינֹת מְלָכוֹתָךְ
וְדִתִּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל עִם וְאֵת
דִּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים
וְלְמֶלֶךְ אֵין שׁוּהָ לְהַנִּיחָם:
(ט) אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב
לְאַבְדָם וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּסֶף
כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל עַל יְדֵי עֹשֵׂי
הַמְּלָאכָה לְהַבִּיא אֶל גְּנָוִי
הַמֶּלֶךְ: (י) וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֵת

persécuteur des Juifs. 11. Le roi dit à Haman : « L'argent t'est donné pour que tu le gardes et la nation est à toi, pour en faire ce que bon te semble. » 12. Il convoqua les scribes du roi le treizième jour du premier mois, et tout ce que Haman commandait aux satrapes du roi, aux gouverneurs de chaque province, aux nobles de toutes les nations, fut consigné par écrit, pour chaque province selon son écriture et pour chaque nation selon sa langue, au nom du roi A'hachvéroch et scellé du sceau royal. 13. Des lettres furent envoyées, par l'intermédiaire de courriers dans toutes les provinces du roi, afin d'exterminer, d'assassiner et de détruire tous les Juifs, jeunes et vieux, enfants et femmes, en une seule journée, le treizième jour du douzième mois, qui est celui d'Adar et de les dépouiller de leur butin. 14. La teneur de cet édit devait être érigés en loi, dans chaque province, dévoilé pour toutes les nations, afin que celles-ci soient prêtes

מִבְּעֵתוֹ מַעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהֶמֶן
בֶּן הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי צָרַר
הַיְהוּדִים: (יא) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְהֶמֶן הַכֶּסֶף נָתוּן לְךָ וְהָעַם
לְעִשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ:
(יב) וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ
בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשָׁלוּשָׁה
עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתַּב כָּכָל
אֲשֶׁר צִוָּה הֶמֶן אֶל
אֲחֻשְׁדֶּרְפָּנִי הַמֶּלֶךְ וְאֶל
הַפְּחוֹת אֲשֶׁר עַל מְדִינָה
וּמְדִינָה וְאֶל שָׂרֵי עַם וְעַם
מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם
וְעַם כְּלִשׁוֹנוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אֲחֻשְׁוֹרֶשׁ נִכְתַּב וְנַחֲתָם
כְּמַבְעֵת הַמֶּלֶךְ: (יג) וַנְּשַׁלַּח
סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל כָּל
מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד
לְהַרְגֹּ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל
הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד זָקֵן טָף
וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשָׁלוּשָׁה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שָׁנִים עָשָׂר הוּא
חֹדֶשׁ אָדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז:

pour cette date. 15. Les courriers furent hâtés par l'ordre du roi et l'édit fut proclamé à Chouchane, la capitale, et le roi et Haman s'assirent pour boire alors que la ville de Chouchane était désarmée.

ויד) פֶּתֶשׁוּן הַכֶּתֶב לְהַנְתִּין דָּת
בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל
הָעַמִּים לְהִיּוֹת עֵתִדִים לְיוֹם
הַזֶּה: (טו) הָרָצִים יֵצְאוּ
דְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהִדַּת
נִתְּנָה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ
וְהַמֵּן יָשְׁבוּ לְשִׁתּוֹת וְהָעִיר
שׁוֹשַׁן נְבוֹכָה: (טז)

CHAPITRE 4

Et Mordékhaï sut tout ce qui s'était fait, et Mordékhaï déchira ses vêtements et revêtit un sac et des cendres et sortit dans la ville, gémissant à voix haute et amèrement. 2. Il parvint jusqu'à la porte du roi, car il est incorrect de franchir la porte du roi en étant vêtu d'un sac. 3. Dans chaque province, là où parvenaient l'édit du roi et sa loi, il y avait un deuil profond parmi les Juifs, des jeûnes, des cris et des lamentations, des sacs et des cendres furent répartis parmi les masses. 4.

וא) וּמֶרְדֵּכַי יָדַע אֵת כָּל אֲשֶׁר
נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מֶרְדֵּכַי אֵת
בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שֵׁק וְאַפֵּר וַיֵּצֵא
בְּתוֹף הָעִיר וַיִּזְעַק וְעָקָה
גְּדֻלָּה וּמָרָה: (ב) וַיָּבֹאוּ עַד
לְפָנָי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין
לָבוֹא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ
שֵׁק: (ג) וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה
מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ
מִגֵּיעַ אֵבֶל גָּדוֹל לְיְהוּדִים
וְצוּם וּבְכִי וּמִסְפַּד שֵׁק וְאַפֵּר

Les servantes et les eunuques d'Esther lui racontèrent ce qui se passait ; la reine en fut terrifiée, elle envoya des vêtements desquels Mordékhai pourrait se vêtir, mais il ne les accepta pas. 5. Esther convoqua Hatak, l'un des eunuques du roi, qu'il avait affecté à son service, et lui ordonna de se rendre auprès de Mordékhai afin de découvrir la signification de tout cela, ce dont il s'agissait. 6. Hatak sortit vers Mordékhai, sur la place de la ville qui se trouvait face à la porte du roi. 7. Mordékhai lui fit part de tout ce qui lui était arrivé, de la somme d'argent que Haman avait promis de verser aux trésors royaux, en échange du droit d'exterminer les Juifs. 8. Il lui donna un exemplaire de l'édit qui avait été promulgué à Chouchane, appelant à leur extermination, afin de le montrer à Esther et de lui dire ce qu'il en était, de lui ordonner qu'elle se rende auprès du roi et qu'elle le supplie, qu'elle intercède devant lui en faveur de son peuple. 9. Hatak revient

יַצַּע לְרַבִּים: (ד) (ותבואינה) וַתְּבוֹאֶנָּה נְעֻרוֹת אֶסְתֵּר וּסְרִיסֶיהָ וַיַּגִּידוּ לָהּ וַתַּתְּחַלֵּחַל הַמֶּלֶכָה מְאֹד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת מֶרְדֳּכָי וּלְהַסִּיר שָׁקוֹ מֵעָלָיו וְלֹא קָבַל: (ה) וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתָּד מִסְרִיסי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעֶמִיד לִפְנֵיהָ וַתִּצְוֶהוּ עַל מֶרְדֳּכָי לֵדַעַת מַה זֶה וְעַל מַה זֶה: (ו) וַיֵּצֵא הַתָּד אֶל מֶרְדֳּכָי אֶל רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ: (ז) וַיַּגִּד לוֹ מֶרְדֳּכָי אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ וְאֵת פְּרִשְׁתַּת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הָמוֹן לְשָׁקוֹל עַל גְּנֹזֵי הַמֶּלֶךְ (ביהודיים) בִּיהוּדִים לְאַבְדָם: (ח) וְאֵת פֶּתֶשֶׁן בְּתַב הַדָּת אֲשֶׁר נָתַן בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִידם נָתַן לוֹ לְהִרְאוֹת אֶת אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצַוּוֹת עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו עַל עַמּוּהָ: (ט) וַיָּבֹא

et répéta les mots de Mordékhai à Esther. 10. Esther demanda à Hatakh de transmettre ceci à Mordékhai : 11. « Tous les serviteurs du roi et le peuple des provinces du roi savent que tout homme ou toute femme qui se rend auprès du roi et pénètre dans la cour intérieure sans avoir été convoqué ne peut recevoir qu'un seul verdict, la mort ; seule la personne à laquelle le roi tend son sceptre d'or vivra, or cela fait maintenant trente jours que je n'ai pas été appelée chez le roi. » 12. Les propos d'Esther furent rapportés à Mordékhai. 13. Mordékhai répondit ceci à Esther : « Ne pense pas que tu échapperas au sort de tous les Juifs en te trouvant dans le palais royal. 14. Car si tu restes silencieuse à ce moment, le soulagement et le salut parviendront aux Juifs d'une autre source, et toi et la maison de ton père, vous serez perdus ; et qui sait si ce n'est pas précisément pour cet instant que tu es parvenue à la royauté ? » 15. Esther demanda de transmettre à

הַתֶּךָ וַיִּגֵּד לְאַסְתֵּר אֶת דְּבָרֵי
מֶרְדֳּכָי: (י) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
לְהַתֶּךָ וּתְצַוְהוּ אֶל מֶרְדֳּכָי:
(יא) כֹּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם
מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר
כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא
אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַחֲצַר
הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא
אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד
מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת
שַׂרְבִיט הַזֶּהָב וְחָיָה וְאֲנִי לֹא
נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה
שְׁלוֹשִׁים יוֹם: (יב) וַיִּגֵּדוּ
לְמֶרְדֳּכָי אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר:
(יג) וַיֹּאמֶר מֶרְדֳּכָי לְהָשִׁיב אֶל
אֶסְתֵּר אֶל תִּדְמוּ בְנִפְשָׁךְ
לְהַמְלִיט בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל
הַיְהוּדִים: (יד) כִּי אִם תִּהְרַשׁ
תַּחְרִישִׁי בְּעַת הַזֹּאת רוּחַ
וְהִצְלָה יַעֲמֹד לַיהוּדִים
מִמָּקוֹם אַחֵר וְאֵת וּבֵית אָבִיךָ
תֵּאבְדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם לְעַת
כִּזֹּאת הַנְּעִת לְמַלְכוּת:

Mordékhaï : 16. « Va rassembler tous les juifs présents à Chouchane et jeûnez pour moi ; ne mangez pas et ne buvez pas pendant trois journées, jour et nuit ; mes servantes et moi-même nous jeûnerons de la même façon, et puis je me rendrai près du roi, en transgressant à la loi et si je dois périr, je périrai. »
 17. Mordékhaï se retira et il fit tout ce qu'Esther lui avait demandé.

(טו) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב
 אֶל מָרְדֳּכָי: (טז) לֵךְ כְּנֹס אֶת
 כָּל הַיְהוּדִים הַנִּמְצְאִים
 בְּשׁוֹשַׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאֵל
 תֹּאכְלוּ וְאֵל תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת
 יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם גַּם אֲנִי
 וְנַעֲרֹתַי אֲצוּם כֵּן וּבִכֵּן אָבוֹא
 אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא בְדַת
 וְכֹאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי אֲבַדְתִּי:
 (יז) וַיַּעֲבֵר מָרְדֳּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל
 אֲשֶׁר צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר:

CHAPITRE 5

Au troisième jour, Esther mit ses vêtements royaux et se tint dans la cour intérieure du palais, face à ce palais. Le roi siégeait sur son trône royal, dans le palais, face à son entrée.
 2. Quand le roi vit la reine Esther debout dans la

(א) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלֻכוֹת
 וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ
 הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ
 וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא
 מַלְכוּתוֹ בְּבַיִת הַמְּלָכוֹת נֹכַח

cour, elle trouva grâce à ses yeux, le roi tendit à Esther le sceptre d'or qu'il avait à la main, et Esther s'en approcha et toucha l'extrémité du sceptre. 3. Le roi lui dit : « Qu'y a-t-il, reine Esther ? Quelle est ta requête ? Même s'il s'agit de la moitié du royaume, elle te sera accordée. » 4. Esther dit : « Si cela satisfait le roi, que le roi et Haman viennent, aujourd'hui, à la fête que j'ai préparée pour lui. » 5. Le roi déclara : « Dites à Haman qu'il se dépêche d'accéder à la demande d'Esther » ; et le roi et Haman vinrent au festin que Esther avait préparé. 6., Le roi dit à Esther lors de ce festin de vin : « Quelle est ta demande ? Elle te sera accordée. Quelle est ta requête ? Même s'il s'agit de la moitié du royaume, ce sera fait. » 7. Esther répondit et déclara : « Voici ma demande et ma requête. 8. Si j'ai trouvé grâce aux yeux du roi, s'il est agréable au roi de sa-

פֶּתַח הַפְּתִיחַ: (ב) וַיְהִי כִּרְאוֹת
הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
עֹמֶדֶת בְּחֶצֶר נְשֹׂאָה הֵן
בְּעֵינָיו וַיּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר
אֶת שַׂרְבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ
הַשַּׂרְבִיט: (ג) וַיֹּאמֶר לָהּ
הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וּמָה בְּקִשְׁתֶּךָ עַד חֲצִי
הַמַּלְכוּת וַיִּנָּתֵן לָּהּ:
(ד) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם עַל
הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן
הַיּוֹם אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי לוֹ: (ה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מִהְרֵוֹ אֶת הָמֵן לַעֲשׂוֹת אֶת
דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן
אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה
אֶסְתֵּר: (ו) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְאַסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מָה
שְׂאֵלְתֶךָ וַיִּנָּתֵן לָּהּ וּמָה
בְּקִשְׁתֶּךָ עַד חֲצִי הַמַּלְכוּת
וַתַּעֲשֶׂ: (ז) וַתַּעַן אֶסְתֵּר
וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבְקִשְׁתִּי:

tisfaire ma demande et d'accéder à ma requête, que le roi et Haman viennent au festin que je préparerai pour eux. Et, demain, j'accomplirai la demande du roi.» 9. Haman s'en alla ce jour-là content et heureux, puis, quand Haman vit Mordékhaï à la porte du roi, et que celui-ci ne se dressa pas, ne bougea pas devant lui, Haman s'emplit de colère contre Mordékhaï. 10. Haman parvint à se contenir, rentra chez lui et fit appeler ses amis et son épouse Zérech. 11. Haman leur fit part de sa glorieuse puissance et de ses nombreux fils, de tout ce que le roi avait fait pour l'élever et le placer au dessus des ministres et des serviteurs du roi. 12. Puis, Haman dit : « En outre, avec le roi, la reine Esther n'a invité que moi à la fête qu'elle a préparée. Demain également, je suis convié à son festin avec le roi. 13. Mais tout cela est sans valeur pour moi tant que je vois Mor-

(ח) אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: (ט) ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע מפניו וימלא המן על מרדכי חמה: (י) ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אחביו ואת זרש אשתו: (יא) ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: (יב) ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא

dékhaï le Juif siégeant à la porte du roi.» 14. Zérech, son épouse et tous ses amis lui dirent : « Que l'on érige une potence de cinquante coudées de haut et, demain matin, tu diras au roi qu'il y fasse pendre Mordékhaï et tu ira joyeusement participer au festin avec le roi. » Haman fut satisfait de cette idée et il fit ériger cette potence.

לָה עִם הַמֶּלֶךְ: וַיִּגַּז וְכָל זֶה
אֵינְנוּ שׁוֹהֵה לִי בְּכָל עֵת אֲשֶׁר
אָנִי רֹאֶה אֶת מֶרְדֵּכַי הַיְהוּדִי
יֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ:
(יד) וַתֹּאמֶר לוֹ זָרֵשׁ אֶשְׁתּוֹ
וְכָל אֲהָבָיו יַעֲשׂוּ עֵץ גְּבוּהָ
חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִבְקָר אֹמֵר
לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת מֶרְדֵּכַי עָלָיו
וּבֹא עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֶּה
שְׂמֵחַ וַיִּטֵּב הַדָּבָר לְפָנָי הַמֶּן
וַיַּעַשׂ הָעֵץ: (טו)

CHAPITRE 6

Cette nuit-là, le sommeil du roi fut troublé. Il ordonna d'apporter le livre des souvenirs, des chroniques, et qu'il soit lu devant le roi. 2. On y trouva écrit que Mordékhaï avait donné l'information relative à Bigtana et Térech, deux des eu-

(טו) *בְּלַיְלָה הַהוּא נִדְדָה שְׁנַת
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהָבִיא אֶת
סֵפֶר הַזְּכוֹרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים
וַיִּהְיוּ נִקְרָאִים לְפָנָי הַמֶּלֶךְ:
(כו) וַיִּמָּצֵא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד
מֶרְדֵּכַי עַל בְּגַתָּנָא וְתָרֵשׁ

*Ce verset est récité à haute voix par l'assemblée pendant la lecture de Méguila.

nuques du roi parmi les gardiens du seuil, qui tentèrent d'attenter à la vie du roi A'hachvéroch.

3. Le roi demanda :

« Quel honneur et quelle dignité ont-ils été accordés à Mordékhaï pour cela ? » Les intendants du roi lui dirent : « Rien n'a été fait pour lui. » 4. Le roi demanda :

« Qui est dans la cour ? », et Haman arriva dans la cour extérieure du palais royal, afin de demander au roi de pendre Mordékhaï sur la potence qu'il avait préparée pour lui. 5. Les intendants du roi lui répondirent :

« Haman se tient dans la cour. » Le roi dit : « Qu'il entre ! » 6. Haman entra et le roi lui dit :

« Que faut-il faire à un homme que le roi veut honorer ? » Haman se dit dans son cœur : « Qui d'autre que moi le roi voudrait-il honorer ? » 7.

Haman répondit donc au roi : « A l'homme que le roi veut honorer, 8. on apportera un vêtement royal, que le roi a porté, un cheval que le roi a monté, et la couronne royale sera posée sur sa

שְׁנֵי כְּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי
הַמֶּסֶךְ אֲשֶׁר בְּקִשּׁוֹ לְשַׁלַּח יָד
בַּמֶּלֶךְ אֶחָשׁוּרוֹשׁ: (ג) וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מַה נַּעֲשֶׂה יָקָר וְגְדוּלָה
לְמַרְדֵּכַי עַל זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי
הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא נַעֲשֶׂה
עִמּוֹ דָּבָר: (ד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מִי בַחֲצַר וְהָמָן בָּא לְחֲצַר
בֵּית הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר
לְמַלְכִי לְתַלּוֹת אֶת מַרְדֵּכַי עַל
הָעֵץ אֲשֶׁר הִכִּין לוֹ:
(ה) וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו
הִנֵּה הָמָן עֹמֵד בַּחֲצַר וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ יָבוֹא: (ו) וַיָּבֹא הָמָן
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה לַּעֲשׂוֹת
בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ
בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הָמָן בְּלִבּוֹ לְמִי
יִחָפֵץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר
יִזְתֵּר מִמֶּנִּי: (ז) וַיֹּאמֶר הָמָן
אֵל הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
חָפֵץ בִּיקְרוֹ: (ח) וַיָּבִיאוּ לְבוּשׁ
מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבֶשׂ בּוֹ הַמֶּלֶךְ
וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ

tête. 9. Le vêtement et le cheval seront confiés dans les mains d'un des nobles ministres du roi et on en vêtira l'homme que le roi veut honorer et on le conduira, sur le cheval, dans les places de la ville en proclamant devant lui : "Voici ce qui est fait à l'homme que le roi veut honorer !" » 10. Le roi dit à Haman : « Hâte-toi ! Prends le vêtement et le cheval, comme tu l'as dit, et fais cela pour Mordékhaï le Juif qui est assis à la porte du roi ; n'ometts pas le moindre détail de tout ce que tu as suggéré ! » 11. Haman prit le vêtement et le cheval, il habilla Mordékhaï et le promena à cheval sur les places de la ville en proclamant devant lui : « Voici ce qui est fait à l'homme que le roi veut honorer ! » 12. Puis, Mordékhaï retourna à la porte du roi, alors que Haman se dépêcha de rentrer chez lui, accablé et la tête enveloppée. 13. Haman fit part à son épouse Zérech et à tous ses amis de tout ce qui lui était arrivé ; ses sages et son

וְאִשֶּׁר נָתַן כְּתָר מַלְכוּת
בְּרֵאשׁוֹ: (ט) וְנָתַן הַלְבוּשׁ
וְהַסּוּם עַל יַד אִישׁ מִיִּשְׂרָיִם
הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתְמִים וְהַלְבִּישׁוּ
אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ
בִּיקְרוֹ וְהִרְפִּיבֵהוּ עַל הַסּוּם
בְּרַחוּב הָעִיר וְקָרָא לְפָנָיו
כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: (י) וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְהִמָּן מַהֲרָה קַח אֶת
הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּם כְּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה בֵּן לְמֹרְדֵכָי
הַיְהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ
אֵל תִּפֹּל דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ: (יא) וַיִּקַּח הִמָּן אֶת
הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּם וַיִּלְבֹּשׂ אֶת
מֹרְדֵכָי וַיִּרְפִּיבֵהוּ בְּרַחוּב
הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כְּכֹה
יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
חָפֵץ בִּיקְרוֹ: (יב) וַיָּשָׁב מֹרְדֵכָי
אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהִמָּן נִדְחַף
אֶל בֵּיתוֹ אֲבֵל וְחַפּוּי רֵאשׁוֹ:
(יג) וַיְסַפֵּר הִמָּן לְזָרֵשׁ אֵשֶׁתוֹ

épouse Zérech lui dirent alors : « Si ce Mordékhaï, devant lequel tu as commencé à connaître la chute, est d'ascendance juive, tu n'auras pas le dessus sur lui, au contraire tu tomberas sûrement devant lui. » 14. Alors qu'ils lui parlaient encore, les eunuques du roi arrivèrent et se dépêchèrent de conduire Haman au festin qu'Esther avait préparé.

וְלִכְל אֶהְבֵּיו אֶת כָּל אֲשֶׁר
קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְנֹרֵשׁ
אִשְׁתּוֹ אִם מְזֵרַע תִּיהוּדִים
מִרְדְּכָי אֲשֶׁר תַּחֲלוֹת לְנַפְל
לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נַפּוּל
תַּפּוּל לְפָנָיו: (יד) עוֹדִם
מִדְּבָרִים עֲמוּ וְסָרִיסֵי הַמְּלָךְ
הִגִּיעוּ וַיִּבְהִלוּ לְהָבִיא אֶת
הַמֶּזֶן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר
עֲשִׂתָה אֶסְתֵּר:

CHAPITRE 7

Le roi et Haman vinrent boire avec la reine Esther. 2. Encore une fois, le second jour, le roi dit à Esther durant le festin du vin : « Quelle est ta demande, reine Esther ? Elle te sera accordée. Quelle est ta requête ? Même s'il s'agit de la moitié du royaume, cela sera fait. » 3. La reine Esther répondit et déclara : « Si j'ai trouvé faveur

(א) וַיִּבֵּא הַמְּלָךְ וְהַמֶּזֶן לְשִׁתוֹת
עִם אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: (ב) וַיֹּאמֶר
הַמְּלָךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי
בַּמִּשְׁתֶּה תִינּוּ מַה שְּׂאֵלְתְּךְ
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנָּתֶן לְךְ
וּמַה בְּקִשְׁתְּךְ עַד חֲצִי
הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂ: (ג) וַתַּעַן
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם

à tes yeux, ô roi, et si cela satisfait le roi, que ma vie me soit accordée par ma demande et la vie de mon peuple, par ma requête. 4. Car nous avons été vendus, moi et mon peuple afin d'être détruits, exterminés et anéantis; si du moins nous avons été vendus comme esclaves et comme servantes, je serais restée silencieuse; mais, en réalité, le persécuteur n'est nullement préoccupé par la perte causée au roi. » 5. Le roi A'hachvéroch parla et dit à la reine Esther: « Qui est-il? Où est-il, celui qui a eu l'audace d'agir ainsi? » 6. Esther répliqua: « Un homme qui est un persécuteur et un ennemi, Haman l'impie! » Haman en fut abasourdi, en présence du roi et de la reine. 7. Le roi se dressa, plein de colère, quitta le festin du vin et se rendit dans le jardin du palais; et Haman se leva pour demander à la reine Esther d'avoir la vie sauve, car il voyait que sa perte était résolue par le roi. 8. Et le roi revenait du jardin du palais dans la pièce où se tenait le festin du vin,

מִצָּאתַי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ
וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֵן לִי
נַפְשִׁי בְּשִׂאלְתִּי וְעַמִּי
בְּבִקְשֹׁתַי: (ד) כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי
וְעַמִּי לְהִשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאֲבֹד
וְאֵלֹנוּ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת
נִמְכַרְנוּ הַחַרְשֹׁתַי כִּי אֵין
הַצָּר שׁוּבָה בְּנֹזֵק הַמֶּלֶךְ: (ה)
(ו) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶחָשׁוּרוּשׁ
וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי
הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא אֲשֶׁר
מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן:
(ז) וַתֹּאמֶר אַסְתֵּר אִישׁ צָר
וְאוֹיֵב הָמֵן הָרַע הַזֶּה וְהָמֵן
נִבְעַת מִלְּפָנַי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה:
(ח) וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ
מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֵל גִּנַּת הַבַּיִת
וְהָמֵן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ
מֵאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי
כָלְתָה אֵלָיו הָרַעָה מֵאֵת
הַמֶּלֶךְ: (ט) וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת
הַבַּיִת אֵל בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן
וְהָמֵן נָפַל עַל הַמַּטָּה אֲשֶׁר

et Haman était tombé sur le divan sur lequel se trouvait Esther. Le roi dit : « Tu vas jusqu'à conquérir la reine alors que je me trouve dans le palais ? ». Les mots quittèrent la bouche du roi et la face de Haman blêmit. 9. Et 'Harvona, l'un des eunuques au service du roi, dit : « En outre, la potence que Haman a fait ériger pour Mordékhaï, qui a parlé pour le bien du roi, se dresse dans la maison de Haman, haute de cinquante coudées. » ; le roi dit : « Pendez-le sur elle ! » 10. Et l'on pendit Haman sur la potence qu'il avait préparée pour Mordékhaï, et la colère du roi s'apaisa.

אָסְתֵּר עָלְיָהּ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
הַגֵּם לְכַבוֹשׁ אֶת הַמְּלָכָה עִמִּי
בְּבַיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ
וּפְנֵי הַמֶּן חָפוּ: (ט) וַיֹּאמֶר
הַרְבוּנָה אֶחָד מִן הַפָּרִיסִים
לְפָנָי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה הָעֵץ
אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּן לְמָרְדֳּכָי
אֲשֶׁר דָּבַר טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ
עֹמֵד בְּבַיִת הַמֶּן גְּבוּהַ חֲמִשִּׁים
אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְחֹוּ
עָלָיו: (י) וַיִּתְּלוּ אֶת הַמֶּן עַל
הָעֵץ אֲשֶׁר הִכִּין לְמָרְדֳּכָי
וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה: (י)

CHAPITRE 8

Ce jour-là, le roi A'hachvéroch donna à Esther la propriété de Haman, persécuteur de Juifs, et Mordékhaï se présenta devant le roi, car Esther lui avait dit qui il était pour elle. 2. Le roi ôta son

(א) בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ
אֶחָשׁוּרוּשׁ לְאֶסְתֵּר הַמְּלָכָה
אֶת בַּיִת הַמֶּן צָרַר (הַיְהוּדִים)
הַיְהוּדִים וּמָרְדֳּכָי בָּא לְפָנָי
הַמֶּלֶךְ כִּי הִגִּידָה אֶסְתֵּר מָה

sceau qu'il avait enlevé à Haman et il le donna à Mordékhai ; Esther confia à Mordékhai la charge de la maison de Haman. 3. Esther parla encore une fois au roi, tomba à ses pieds, pleura et l'implora d'annuler le méfait de Haman l'Agaguite, la sentence qu'il avait suscitée contre les Juifs. 4. Le roi tendit à Esther le sceptre d'or et Esther se dressa et se tint debout devant le roi. 5. Elle lui dit : « Si le roi en est satisfait, si ceci trouve faveur devant lui, si cela convient au roi et si je suis plaisante à ses yeux, qu'un ordre soit donné pour que l'on retire les lettres établissant le projet de Haman, fils de Hamdata, l'Agaguite, par lesquelles il commanda la destruction des Juifs, dans toutes les provinces du roi. 6. Car, comment pourrais-je être témoin de la calamité qui frapperait mon peuple ? Et comment pourrais-je être témoin de l'anéantissement de ma nation ? » 7. Le roi A'hachvéroch dit à la reine Esther et à Mordékhai, le Juif : « Voici, j'ai

הוא לה: (ב) ויסר המלך את
טבעתו אשר העביר מהמן
ויתנה למרדכי ותשם אסתר
את מרדכי על בית המן: (ג)
(ג) ותוסף אסתר ותדבר לפני
המלך ותפל לפני רגליו
ותבך ותתחנן לו להעביר
את רעת המן האנגי ואת
מחשבתו אשר חשב על
היהודים: (ד) וישט המלך
לאסתר את שרבת הזהב
ותקם אסתר ותעמוד לפני
המלך: (ה) ותאמר אם על
המלך טוב ואם מצאתי חן
לפניו וכשר הדבר לפני
המלך ומובה אני בעיניו
יפתב להשיב את הספרים
מחשבת המן בן המדתא
האנגי אשר פתב לאבד את
היהודים אשר בכל מדינות
המלך: (ו) פי איכבה אוכל
וראיתי פרעה אשר ימצא
את עמי ואיכבה אוכל

donné la propriété de Haman à Esther, et lui-même a été pendu sur une potence pour avoir levé la main contre les Juifs. 8. Quant à vous, écrivez tous les décrets comme bon vous semble concernant les Juifs, au nom du roi et portant le sceau du roi ; car un édit écrit au nom du roi et scellé par le sceau du roi ne peut pas être aboli » 9. Les scribes du roi furent convoqués le troisième mois, qui est celui de Sivan, le vingt-troisième jour de ce mois. pour rédiger tout ce que Mordékhaï avait ordonné pour les Juifs, aux satrapes, aux gouverneurs, aux nobles des provinces, de Hodou jusqu'à Kouch, cent vingt-sept provinces, à chaque province selon son écriture, à chaque nation selon sa langue et aux Juifs selon leur écriture et leur langue. 10. Il le rédigea au nom du roi A'hachvéroch et le scella avec le sceau du roi, et envoya les missives par des courriers rapides à cheval, appartenant au service de l'état et élevés dans les

וְרֵאִיתִי בְּאֶבְדָּן מוֹלְדָתִי: (ט)
 (ז) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרְשֵׁ
 לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמֵרְדֳּכָי
 הַיְהוּדִי הִנֵּה בֵּית הַמֶּן נְתַתִּי
 לְאַסְתֵּר וְאֵתוֹ תָּלוּ עַל הָעֵץ
 עַל אֲשֶׁר שָׁלַח יָדוֹ (בִּיהוּדִים)
 בְּיְהוּדִים: (ח) וְאַתֶּם פְּתוּבוּ עַל
 הַיְהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם
 בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְהִתְמוּ בְּטַבַּעַת
 הַמֶּלֶךְ כִּי כָתַב אֲשֶׁר נִכְתָּב
 בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְנִהְיָתוּם בְּטַבַּעַת
 הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב: (ט) וַיִּקְרָאוּ
 סַפְרֵי הַמֶּלֶךְ בָּעֵת הַהִיא
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ
 סִיוֵן בְּשָׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ
 וַיִּכְתֹּב כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה מֵרְדֳּכָי
 אֶל הַיְהוּדִים וְאֶל
 הָאַחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפַּחֹת וְשָׂרֵי
 הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מֵהֵדוּ וְעַד
 כּוּשׁ שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה
 מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה
 כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלָשָׁנוֹ וְאֶל
 הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכָלשׁוֹנָם:

écuries royales, 11. disant que le roi autorisait les Juifs de chaque ville à se rassembler et à défendre leur vie, en anéantissant, en tuant et en détruisant l'armée de toute nation ou de toute province qui pourrait les attaquer, y compris leurs enfants et leurs femmes, de même qu'en s'appropriant leurs possessions, 12. en une même journée, dans toutes les provinces du roi A'hachvéroch, le treizième jour du douzième mois, celui d'Adar. 13. La teneur de cet édit fut envoyée afin qu'il soit érigé en loi dans chaque province, clairement pour toutes les nations, de sorte que les Juifs soient prêts pour ce jour et puissent se venger de leurs ennemis. 14. Les courriers, chevauchant les mules des écuries du roi, partirent avec rapidité et empressement, propageant l'édit du roi, et la loi fut promulguée à Chouchane, la capitale. 15. Et Mordékhaï sortit de chez le roi, portant un habit royal bleu azur et blanc, avec une grande

(ו) וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אֶחָשׁוּרֶשׁ וַיַּהֲתֵם בְּמַבְעַת
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סִפְרִים בְּיַד
הָרָצִים בְּסוּסִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ
הָאֶחָשׁוּרָנִים בְּגֵי הָרַמְכִּים:
(יא) וְאֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיהוּדִים
אֲשֶׁר בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַקְהֵל
וְלַעֲמֹד עַל נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד
וְלַהֲרֹג וְלֹאֲבֹד אֶת כָּל חַיִּל
עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טָף
וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לְבוֹז: (יב) בְּיוֹם
אֶחָד בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
אֶחָשׁוּרֶשׁ בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ שָׁנִים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ
אָדָר: (יג) פֶּתֶשׁוֹן הַפֶּתַח
לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל מְדִינָה
וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל הָעַמִּים
וְלַהֲיוֹת (הַיְהוּדִים) תִּיהוּדִים
(עַתוּדִים) עֲתִידִים לְיוֹם הַזֶּה
לְהַנָּקָם מֵאִיְבֵיהֶם: (יד) הָרָצִים
רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֶחָשׁוּרָנִים
יֵצְאוּ מִבְּהַלִּים וּדְחוּפִים בְּדָבָר
הַמֶּלֶךְ וְהָדַת נִתְּנָה בְּשׁוֹשָׁן

couronne d'or et un châle de lin fin et de laine pourpre, et la ville Chouchane fut dans la jubilation et la joie 16. Pour les Juifs, ce fut la lumière et la joie, et l'allégresse, et des marques d'honneur. 17. En chaque province, en chaque ville où parvenaient l'édit du roi et sa loi, c'était l'allégresse et la joie pour les Juifs, festin et jour de fête ; et un grand nombre parmi les gens du pays se firent juifs, car la peur des Juifs s'était emparée d'eux.

הַבִּירָה: (ס) (טו) *וּמְרֹדְכִי יֵצֵא
מִלְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ מַלְכוּת
תְּכֵלֶת וְחֹר וְעֵטְרַת זָהָב
גְּדוּלָה וְתִכְרִיף בּוּיץ וְאַרְגָּמָן
וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן צְהֵלָה וְשִׂמְחָה:
(טז) לַיהוּדִים הָיְתָה אֹרֶחַ
וְשִׂמְחָה וְשׂוֹשׁוֹן וְיָקָר: (יז) וּבְכָל
מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל עִיר
וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ
וְדָתוֹ מִגֵּיעַ שִׂמְחָה וְשׂוֹשׁוֹן
לַיהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב
וְרַבִּים מֵעַמִּי הָאָרֶץ
מִתִּיהָדִים כִּי נָפַל פֶּחַד
תִּיהוּדִים עֲלֵיהֶם:

CHAPITRE 9

Au treizième jour du douzième mois, qui est celui d'Adar, quand vint le temps d'accomplir l'édit du roi et sa

(א) וּבִשְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא
חֹדֶשׁ אָדָר בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם
בו אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר הַמֶּלֶךְ:

*Ces versets sont récités à haute voix par l'assemblée pendant la lecture de Méguila.

loi, le jour où les ennemis des Juifs avaient pensé les dominer, la situation fut renversée et ce furent les Juifs qui dominèrent leurs ennemis. 2. Les Juifs se rassemblèrent dans leurs villes, dans toutes les provinces du roi A'ha-chvéroch, afin d'attaquer ceux qui voulaient leur nuire, et aucun homme ne put se tenir sur leur chemin, car leur crainte s'était emparée de toutes les nations. 3. Tous les ministres des provinces, les satrapes, les gouverneurs, les préposés du roi honoraient les Juifs, car la crainte de Mordékhai s'était abattue sur eux. 4. Car Mordékhai était important dans le palais du roi et sa renommée se répandait dans toutes les provinces, car Mordékhai avait un pouvoir grandissant sans cesse. 5. Les Juifs passèrent leurs ennemis au fil de l'épée, tuant et détruisant, et ils firent à leurs ennemis ce que bon leur semblait. 6. A Chouchane, la capitale, les Juifs tuèrent et détrui-

וּדְתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר
שָׁבְרוּ אֵיבֵי הַיְהוּדִים לְשָׁלוֹט
בָּהֶם וְנִתְּפוּף הוּא אֲשֶׁר
יִשְׁלֹטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה
בְּשָׂנְאֵיהֶם : (ב) נִקְהְלוּ
הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל
מְדִינֹת הַמְּלָךְ אַחֲשֹׁרוֹשׁ
לְשַׁלַּח יָד בַּמַּבְקָשִׁי רָעַתָם
וְאִישׁ לֹא עָמַד לְפָנֵיהֶם כִּי
נָפַל פַּחַדָם עַל כָּל הָעַמִּים:
(ג) וְכָל שָׂרֵי הַמְּדִינֹת
וְהָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְעָשִׂי
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ
מִנְשָׂאִים אֶת הַיְהוּדִים כִּי
נָפַל פַּחַד מְרַדְּכִי עֲלֵיהֶם:
(ד) כִּי גָדוֹל מְרַדְּכִי בְּבֵית
הַמְּלָךְ וְשִׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל
הַמְּדִינֹת כִּי הָאִישׁ מְרַדְּכִי
הוֹלֵךְ וְגָדוֹל : (ה) וַיִּכּוּ הַיְהוּדִים
בְּכָל אֵיבֵיהֶם מִכַּת הָרֶב
וְהָרַג וְאֲבָדוֹן וַיַּעֲשׂוּ כְּשָׂנְאֵיהֶם
כַּרְצוֹנָם : (ו) וּכְשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה
הָרָגוּ הַיְהוּדִים וְאֲבָד חֲמִשׁ

sirent cinq cents personnes, 7. et ils tuèrent Parchandata et Dalfon et Aspata 8. et Porata et Adalya et Aridata 9. et Parmachta et Arissai et Aridaï et Vaïzata, 10. les dix fils de Haman, fils de Hamdata, persécuteur des Juifs, mais ils ne prirent rien du butin. 11. Ce jour-là, le nombre de personnes tuées à Chouchane, la capitale, fut apporté devant le roi. 12. Et le roi dit à la reine Esther : « A Chouchane, la capitale, les Juifs ont tué et détruit cinq cents hommes et les dix fils de Haman ; que n'auront-ils pas fait dans les autres provinces du roi ? Quelle est ta demande ? Elle te sera accordée. As-tu une autre requête ? Elle sera exaucée. » 13. Esther répondit : « Si le roi en est satisfait, que les Juifs de Chouchane soient autorisés à faire demain ce qui était légal aujourd'hui et que les dix fils de Haman soient pendus sur la potence. » 14. Le roi ordonna qu'il en soit ainsi, la loi

מאות איש : (ד) (ז) וְאֵת
פֶּרְשַׁנְדָּתָא (ד) וְאֵת דִּלְפֹּון (ד)
וְאֵת אֶסְפָּתָא : (ד) (ה) וְאֵת
פּוֹרְתָא (ד) וְאֵת אֲדַלְיָא (ד)
וְאֵת אַרִידָתָא : (ד) (ט) וְאֵת
פֶּרְמִשְׁתָּא (ד) וְאֵת אַרִימִי (ד)
וְאֵת אַרְדִּי (ד) וְאֵת וַיְזַתָּא : (ד)
(ו) עֶשְׂרֵת בְּנֵי הַמֶּן בֶּן
הַמֶּדְתָּא צָרַר הַיְהוּדִים הֲרָגוּ
וּבְבֹזֵה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם :
(יא) בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפֵּר
הַהַרְגוּנִים בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ : (יב) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְאַסְתֵּר הַמְלִכָה בְּשׁוֹשַׁן
הַבִּירָה הֲרָגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְד
חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֶשְׂרֵת
בְּנֵי הַמֶּן בְּשָׂאֵר מְדִינֹת
הַמֶּלְכָּה מָה עָשׂוּ וּמָה שָׁאַלְתְּךָ
וַיִּנְתֵּן לָהּ וּמָה בִקְשָׁתְךָ עוֹד
וַתַּעֲשֶׂ : (יג) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם
עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנְתֵּן גַּם מָחָר
לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן
לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת

fut proclamée à Chouchane et les dix fils de Haman furent pendus. 15. Ainsi, les Juifs de Chouchane se rassemblèrent encore, au quatorzième jour du mois d'Adar et ils tuèrent trois cents hommes à Chouchane, mais ils ne prirent rien du butin. 16. Tous les autres Juifs, dans les différentes provinces du roi, se rassemblèrent et sauvèrent leur vie en se libérant de leurs ennemis, et ils tuèrent soixante-quinze mille de ceux qui les haïssaient, mais ils ne prirent rien du butin. 17. le treizième jour du mois d'Adar, ils se reposèrent le quatorzième jour, en firent un jour de festin et de réjouissance. 18. Les Juifs de Chouchane se rassemblèrent le treize et le quatorze Adar, ils se reposèrent le quinze, en firent un jour de festin et de réjouissance. 19. De ce fait, les Juifs des campagnes, ceux qui habitent dans les villes ouvertes [sans muraille d'enceinte], célèbrent la fête au qua-

עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן יָתְלוּ עַל
הָעֵץ : (יד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְהַעֲשׂוֹת בֶּן וּתְנַתֵּן דָּת
בְּשׁוֹשָׁן וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן
תָּלוּ : (טו) וַיִּקְהְלוּ (היהודיים)
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן גַּם
בְּיוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
אָדָר וַיַּהֲרֹגוּ בְּשׁוֹשָׁן שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אִישׁ וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ
אֶת יָדָם : (טז) וּשְׂאֵר הַיְהוּדִים
אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהְלוּ
וְעָמְדוּ עַל נַפְשָׁם וְנוֹחַ
מֵאֲבִיבָהֶם וְהָרַג בְּשֵׁנֵי אֵיהֶם
חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אֶלְפֵי וּבְבִזָּה
לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם : (יז) בְּיוֹם
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וְנוֹחַ
בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה
אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וּשְׂמֻחָה :
(יח) (והיהודיים) וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר
בְּשׁוֹשָׁן נִקְהְלוּ בְּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר
בּוֹ וּבְאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ
בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ
יוֹם מְשֻׁתָּה וּשְׂמֻחָה : (יט) עַל

torzième jour du mois d'Adar, jour de festin et de réjouissance, où ils envoient des mets les uns aux autres. 20. Mordékhaï rédigea ces événements et il envoya des lettres à tous les Juifs vivant dans les différents provinces du roi A'hachvéroch, proches ou éloignées, 21. leur demandant de maintenir et de célébrer, chaque année, le quatorzième et le quinzième jours du mois d'Adar, 22. comme aux jours où les Juifs furent libérés de leurs ennemis et au mois qui fut transformé pour eux d'angoisse en joie, de deuil en fête, en en faisant des jours de célébration, de réjouissance, en envoyant des mets les uns aux autres et en faisant des dons aux pauvres. 23. Les Juifs acceptèrent ce qu'ils avaient déjà commencé à observer et ce que Mordékhaï leur avait écrit. 24. En effet, Haman, fils de Hamdata, l'Agaguite, persécuteur des Juifs, avait prévu d'exterminer les Juifs et il

בְּיַמֵּי הַיְהוּדִים (הַפְּרוּזִים) הַפְּרוּזִים
הַיְשָׁבִים בְּעֵרֵי הַפְּרוּזוֹת עָשִׂים
אֶת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
אָדָר וּמִשְׁחָה וּמִשְׁתָּה וַיּוֹם
טוֹב וּמִשְׁלוּחַ מְנוֹת אִישׁ
לְרֵעֵהוּ: (כ) וַיִּכְתֹּב מְרַדְּכֵי אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים
אֶל כָּל תְּיַהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל
מְדִינוֹת הַמְּלֹךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ
הַקְּרוּבִים וְהָרְחוֹקִים:
(כא) לְקִיָּם עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת
עָשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ אָדָר וְאֶת יוֹם חֲמִשָּׁה
עָשָׂר בּוֹ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה:
(כב) כַּיְמֵים אֲשֶׁר נָחוּ בָהֶם
תְּיַהוּדִים מֵאוֹיְבֵיהֶם וְתַחֲדָשׁ
אֲשֶׁר נִחְפְּדוּ לָהֶם מִיָּגוֹן
לְשִׁמְחָה וּמֵאֲכָל לַיּוֹם טוֹב
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתָּה
וּשְׁמִחָה וּמִשְׁלוּחַ מְנוֹת אִישׁ
לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֶבְיוֹנִים:
(כג) וְקִבַּל תְּיַהוּדִים אֶת אֲשֶׁר
הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֶת אֲשֶׁר

fit un Pour, un tirage au sort, pour les anéantir et les détruire. 25. Et quand la chose parvint devant le roi, celui-ci déclara et ordonna qu'un édit soit rédigé à cet effet, que l'infâme complot de Haman contre les Juifs se retourne contre sa propre tête, et que lui et ses fils soient pendus sur une potence. 26. C'est pour cela qu'ils appelèrent ces jours Pourim, du fait du Pour, à cause de tous les événements consignés dans cette missive, exposant ce qui leur arriva et pourquoi ils jugèrent bon d'instaurer une fête. 27. Les Juifs établirent et s'engagèrent, pour eux-mêmes, pour leurs descendants et pour tous ceux qui se convertiraient à leur foi, à célébrer, chaque année, ces deux jours de la manière qui vient d'être décrite ici, aux dates qui conviennent. 28. Ces jours sont commémorés et célébrés, en chaque génération, par chaque famille, dans chaque pro-

פָּתַב מְרֻדְכֵי אֱלֵיהֶם : (כד) כִּי
הָמֶן בֶּן הַמֶּדְתָּא הָאֲנְגִי צָרַר
כָּל הַיְהוּדִים חָשַׁב עַל
הַיְהוּדִים לְאַבְדֵם וְהָפִיל פּוּר
הוּא הַגּוֹרֵל לְהַמָּם וּלְאַבְדֵם:
(כה) וּבְכֹאֵה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר
עִם הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ
הָרָעָה אֲשֶׁר חָשַׁב עַל
הַיְהוּדִים עַל רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ
וְאֵת בָּנָיו עַל הָעֵץ: (כו) עַל בֶּן
קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל
שֵׁם הַפּוּר עַל בֶּן עַל כָּל דְּבָרֵי
הָאֲנָרַת הַזֹּאת וּמָה רָאוּ עַל
כָּכָה וּמָה הִגִּיעַ אֱלֵיהֶם:
(כז) קִיְמוּ (וקבל) וְקַבְּלוּ הַיְהוּדִים
עֲלֵיהֶם וְעַל זֶרַעֲם וְעַל כָּל
הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוּר
לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים
הָאֵלֶּה כְּכַתְּבְּכֶם וְכִזְמַנְכֶם בְּכָל
שָׁנָה וְשָׁנָה : (כח) וְהַיָּמִים
הָאֵלֶּה נּוֹפְרִים וְנִגְעָשִׁים בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר מְשַׁפְּחָה וּמְשַׁפְּחָה
מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר

vince et chaque ville, et les jours de Pourim ne seront jamais abolis parmi les Juifs et leur souvenir ne s'effacera pas de leurs descendants. 29. La reine Esther, fille d'Avi'haïl et Mordékhaï le Juif écrivirent l'importance des miracles, afin d'établir la fête par cette seconde missive de Pourim. 30. Et il envoya des lettres à tous les Juifs, dans les cent vingt-sept provinces du royaume de A'hachvéroch, avec des mots de paix et de vérité, 31. pour instituer ces jours de Pourim aux dates qui conviennent, de la manière qui a été établie pour eux par Mordékhaï le Juif et la reine Esther, puisqu'ils s'étaient engagés eux-mêmes et avaient engagé leur descendance à observer les jeûnes et les lamentations. 32. Et le discours d'Esther confirma l'observance de ces jours de Pourim, le récit en fut consigné dans l'écriture.

יְיָמֵי הַפְּוֹרִים הָאֵלֶּה לֹא
 יִעָבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזָכָרָם
 לֹא יִסּוּף מִזְרָעָם : (ט)
 (כט) וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
 בֵּת אַבְיָחַיִל וּמֹרְדֵכַי הַיְּהוּדִי
 אֶת כָּל תְּקוּף לְקַיִם אֶת אַנְּגֵרַת
 הַפְּוֹרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית:
 (ל) וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל
 הַיְּהוּדִים אֶל שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים
 וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּת
 אַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת:
 (לא) לְקַיִם אֶת יְיָמֵי הַפְּרִים
 הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיִּם
 עֲלֵיהֶם מֹרְדֵכַי הַיְּהוּדִי
 וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיִּמוּ
 עַל נַפְשָׁם וְעַל זְרָעָם דְּבָרֵי
 הַצְּמֹת וְזַעֲקָתָם : (לב) וּמֵאָמַר
 אֶסְתֵּר קִיִּם דְּבָרֵי הַפְּרִים
 הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר : (ט)

CHAPITRE 10

Le roi A'hachvéroch fixa un impôt sur le continent et les îles de la mer. 2. Tout le récit de son pouvoir et de sa puissance, et l'énoncé de la grandeur de Mordékhaï que le roi avait promu, sont consignés dans le livre des chroniques des rois de Médie et de Perse. 3. Car Mordékhaï, le Juif était le second du roi A'hachvéroch, il était grand aux yeux des juifs et aimé par ses nombreux frères ; il rechercha le bien de son peuple et il parla de paix pour toute sa descendance.

(א) וַיֵּשֶׁם הַמֶּלֶךְ (אחשרש)
אֶחְשִׁירוּשׁ מִסָּעַל הָאָרֶץ וְאֵי
הַיָּם: (ב) וְכָל מַעֲשֵׂה תְקִפּוֹ
וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת
מֶרְדֵּכַי אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ
הַלּוֹא הֵם פְּתוּבִים עַל סֵפֶר
דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי
וּפָרָס: (ג) כִּי מֶרְדֵּכַי הֵיחֹדֵי
מִשְׁנָה לְמֶלֶךְ אֶחְשִׁירוּשׁ וְגָדוֹל
לְיְהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אֲחִיו
דִּרְשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדִבֶּר שְׁלוֹם
לְכָל זֵרְעוֹ: (פפפ)

*Ce verset est récité à haute voix par l'assemblée pendant la lecture de Méguila.

Après avoir enroulé la Méguila, [si il y a minyane] le Baal Koré
récitera la bénédiction suivante :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, [הַאֵל] הָרַב
אֶת־רִיבֵנוּ , וְהַדִּין אֶת־דִּינֵנוּ , וְהַנּוֹקֵם אֶת־נַקְמַתֵנוּ,
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ , וְהַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִכָּל־צָרֵיהֶם הַאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

puis toute l'assemblée dira :

בְּרוּךְ מְרַדְכֵי	אֲרוּר הַמֶּן
בְּרוּכָה אֶסְתֵּר	אֲרוּרָה זָרַשׁ
בְּרוּכִים כָּל־יִשְׂרָאֵל	אֲרוּרִים כָּל־הָרָשָׁעִים
וְגַם חֲרִבּוֹנָה זְכוּר לְטוֹב	

Léchem Yi'houd

Vivre
POURIM

LÉCHEM YI'HOUD

Au moment d'exécuter la Mitsva de Matanot Laévionime et Michloa'h Manot, il faudra avoir l'intention d'accomplir la Mitsva. Pour cela, il est bon de lire auparavant le « Léchem yi'houd » composé pour l'occasion.

Avant Matanot Laévionime

לְשֵׁם יְחֻד קוֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ,
 בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם י"ה
 בּו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה
 אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה מִדְּבָרֵי קְבֻלָּה,
 לִיתֵן מַתָּנוֹת לְשָׁנֵי אֶבְיוֹנִים בְּיוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר
 (חֲמִשָּׁה עָשָׂר) לְחֹדֶשׁ אֲדָר, וְעַל יְדֵי מִצְוָה זוֹ יִתֵּן
 הַיְסוּד דְּאַבָּא לְרַחֵל מַתָּנוֹת הָאֵרֶת הַמַּחֲיִין בְּדֵי
 לְהַגְדִּיל בְּנִין פְּרָצוּפָה בְּיוֹם הַזֶּה, לַעֲשׂוֹת נַחַת
 רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וְלַתְקַן שָׂרֵשׁ
 מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ בּוֹנֵנוּ
 בְּכָל חַפְזוֹת הָרְאוּיּוֹת לְכוֹן בְּמִצְוָה זוֹ. יְהִי
 לְרְצוֹן אֱמִרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוֹה צוּרֵי
 וּגְאֻלֵי. וְיְהִי נֶעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

Avant Michloa'h Manot

לְשֵׁם יְחֻד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ,
 בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחְדָּא שְׁם י"ה
 בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה
 אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה מַדְבְּרֵי קְבֻלָּה,
 לְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ בְיוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר
 (חֲמִשָּׁה עָשָׂר) לְחֹדֶשׁ אָדָר, וְעַל יְדֵי מִצְוָה זוֹ יִתֵּן
 הַיְסוּד דְּאַבָּא אֹרְזוֹת לַיְסוּד הַמְּלָכוֹת, לְעֲשׂוֹת
 נְחַת רִיחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלְעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. יְהִי
 לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוֹה צוּרֵי
 וְגֹאֲלֵי. וְיִהְיֶה נָעִם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

Sédère du Michté

Vivre
POURIM

SÉDÈRE DU MICHTE

Nétilat Yadaïm

Avant de procéder à la Nétilat Yadaïm, il sera bon de dire ce qui suit :

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו
ליחדא שם אות יי"ד אות ה"א באות וא"ו אות ה"א, ביחודא שלים
בשם כל ישראל, לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינת עזנו,
הריני בא לקים מצות עשה דרבנן לטול ידי ולשפשפן היטב קדם
סעדה, כדי לעשות נחת רוח ליוצרי ולעשות רצון בוראי, לתקן
שרש מצוה זו במקום עליון. ויהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו, שתהיה חשוכה ומקבלת ורצויה לפניך מצוה זו של נטילת
ידים והשפשוף קדם סעדה, כאלו כונתי בכל הכונות הראויות לכוון
במצוה זו.

ויהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות מצות
הברכה אשר נברך על נטילת ידים קדם סעדה, יהיה עתה עת רצון
לפניך, וימשך מן אור אין סוף שפע מהין ואורות גדולים לשנים
עשר פרצופים, הרמוזים בעשר ספירות הפוללות, שהן רמוזות
בעשר אצבעות הידים, ומשם נקבל שפע עשר הברכות, ככתוב:
ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורכ דגן ותירש:
יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים, הוה גביר לאחיה, וישתחוו לך
בני אמה. אורריך ארור, ומברכיך ברוך:

On procède à la nétilat yadaïm puis on récite la bénédiction suivante:

ברוך אתה יהוה יאהדונהי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו על נטילת ידים.

On recite ensuite la bénédiction sur le pain:

ברוך אתה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן
הארץ.

Léchem Yi'houd

Avant de commencer le Michté il sera bon de dire ce qui suit :

לְשֵׁם יְחֻד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ,
 בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם י"ה
 בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יְהוּדָה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה
 אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה מְדַבְּרֵי קַבְּלָה,
 לַעֲשׂוֹת סְעֻדָה מְשֻׁתָּה וּשְׂמֻחָה בְּיוֹם אַרְבַּעָה
 עָשָׂר (חֲמִשָּׁה עָשָׂר) לְחֹדֶשׁ אָדָר, וְעַל יְדֵי מִצְוֹת זֹ
 תַתְּקַיִם הָאֶרֶת הַמְּחִיזֵן כָּל הַיּוֹם כָּלוּ, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת
 נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. יְהִי
 לְרְצוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבָבִי לְפָנֶיךָ, יְהוּדָה צוּרֵי
 וּגְאֻלֵּי:

Téfila du jour de Pourim

Requête à lire lors du Michté

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוּדָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שְׁתַּעֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, וְלְמַעַן הָאֶרֶת
 עֲטָרַת הַיְסוּד דְּאָבָא שֶׁהוּא בְּחִינַת הַמְּלָכוֹת
 דְּאָבָא הַמַּתְנַגְּלִית בְּיוֹם הַזֶּה, וְלְמַעַן זְכוֹת מְרַדְּכֵי
 הַצַּדִּיק אֲשֶׁר שָׁרַשׁ נִשְׁמָתוֹ הֵיא מִן הַתְּהַאֲרָה
 הַזֹּאת, וְכַפְתּוֹב: וּמְרַדְּכֵי יֵצֵא מִלְּפָנֶיךָ הַמַּלְךְ
 בְּלָבוֹשׁ מְלָכוֹת תְּכֵלֶת וְחֹר וְעֲטָרַת זָהָב גְּדוּלָה
 וְתַכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן. וְלְמַעַן מִצְוֹת מְקַרָּא מְגֻלָּה

בַּיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר הִיא נִקְרָאת אֲגֻרַת וְנִקְרָאת
סֵפֶר. וְלִמְעַן מִצְוֹת מִתְנַזּוֹת לְאֲבִיוֹנִים, וּמִצְוֹת
מִשְׁלֹחַ מְנֹזוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ, וּמִצְוֹת הַסְּעֵדָה בַּיּוֹם
הַזֶּה, תַּחֲוּם וְתַחְמִל וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
אֲחֵינוּ, וְתֵאִיר לָנוּ בְּפָנִים מְאִירוֹת, בְּאוֹר פְּנֵי
מֶלֶךְ חַיִּים, וְתַחַיֵּינוּ חַיִּים אֲרָכִים טוֹבִים וּמְתַקְנִים,
וְתִמְלֵא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ, וּמַעֲשֵׂר מִתְנַזּוֹת יְדֶיךָ,
וְתִפְרֹשׂ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתַתְּקַנְנוּ בְּעֵצָה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה וְחַן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וּבְרַכְנוּ
אֲבֵינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנֵיךָ:

אֵל מֵלֵא רַחֲמִים, גְּלוֹי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ כָּל
מַחְסוּרֵינוּ וְכָל צָרָכָנוּ. הִנֵּה הָעֵת אֲשֶׁר יָאֲתָה
לְהוֹשִׁיעַ וּלְחַוֵּן וּלְרַחֵם אוֹתָנוּ בְּרַב רַחֲמֶיךָ וּבְרַב
חֶסֶדֶיךָ, כִּי חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה וְדַרְבָּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד
חֲנּוּם, וְעוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשָׂר וְרוּחַ, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֶסֶדֶיךָ. יְהִיוּ
לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוֹה צוּרֵי
וְגֹאֲלֵי:

Chants & Louanges

Vivre
POURIM

CHANTS DE POURIM

מִשְׁנַכְנַם אֶדָר מֵרַבִּין בְּשִׂמְחָה

קָלִי קָלִי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי רְחוּק מִיִּשׁוּעָתִי דְבָרִי שְׂאֲנָתִי:

חֵיב אֵינִישׁ לְבִסּוּמִי ... עַד דְּלֹא יָדַע...

כַּמָּה יֵינן הוּא שְׂתָה

בְּכַה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הִמְלִיךְ חֲפִיץ בִּיקְרוֹ

וּמְרַדְּכֵי יֵצֵא מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ

מַלְכוּת תְּכַלֵּת וְחֹר וְעֵטְרַת זָהָב

לְיִתְּוּדִים הֵיטָה אֹרְחָה וְשִׂמְחָה וְשִׁשְׁן וִיקָר

שׁוֹשְׁנַת יַעֲקֹב צְהִלָּה וְשִׂמְחָה בְּרֵאוֹתָם יַחַד תְּכַלֵּת
מְרַדְּכֵי: תִּשְׁוֹעָתָם הֵיטָה לְנִצְחָה. וְתַקְוָתָם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר:

לְהוֹדִיעַ שְׂכָל קְוִיף לֹא יִבְשׁוּ.

וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצְחָה כָּל הַחֹסִים בָּךְ:

וְנִהְפֹּד הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים הַמָּוָה בְּשִׁנְאֵיהֶם

פּוּרִים פּוּרִים פּוּרִים לָנוּ. בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ:

יִתְרוֹמֵם שֵׁם אֱלֹהֵינוּ, הַנּוֹקֵם אֶת נַקְמַתְנוּ, מֵעַמְלֵק
רֹאשׁ צְרִינּוּ, כִּי בְרַפִּידִים נִלְחַם לָנוּ: פּוּרִים

וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתְנוּ, גּוֹלִים בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵינוּ, לֹא
עֲזָבָנוּ אֱלֹהֵינוּ, לְהַפֵּר בְּרִיתוֹ אִתָּנוּ: פּוּרִים

סֵתֵר הָיִיתָ לְרֹאשׁ, אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, בְּיַמֵּי הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ, יְהוָה הוּא מְשַׁבֵּב לָנוּ: פּוּרִים

פִּתְשָׁנָה הַנְּשַׁתָּן, לְהַכְרִית אֶת עַם לֹא אֱלֹמֵן, בְּעֶצֶת
הַצּוֹרֵר הַמֶּן, אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ: פּוּרִים

שְׁלַח רָצִים דְּחוּפִים, אֵל שֶׁבַע מֵאָה וְעֶשְׂרִים,
לְהַשְׁמִיד כָּל הַיְהוּדִים, לְגִלְיָהוּ יְהוָה שְׁתִּיחָה לָנוּ: פּוּרִים

לְבַשׁ נֶקֶם וְלִי חֶסֶד, עַל יַד יְמִינִי וְהִדְפָּה, וְזָמַר חֲדָשׁ
אֱלֹהֵי אֲשָׁא, עַד הִנֵּה יְהוָה עֲזָרָנוּ: פּוּרִים

וַיּוֹצִיאֵנוּ לְרוּחָהּ, וּמִיַּגוֹן וְאַנְחָהּ, לַיְהוּדִים הִיִּתָּה
שְׂמֻחָהּ, וְאוֹר יִקָּר זֵרַח לָנוּ: פּוּרִים

מִלֵּאוּ גְבוּעֵכֶם יַיִן, וְשִׁלְחוּ מְנוֹת לְאֵין, וְנִרְאָה עֵין
בְּעֵין, בְּשׁוּב יְהוָה אִתָּנוּ: פּוּרִים

CHANTS & LOUANGES

אֲשׁוּרֵר שִׁירָה, לְכַבּוֹד הַתּוֹרָה, מִפְּנֵי יְקָרָה, זָכָה וּבָרָה:

נִתְּנָה לָנוּ, עַל יַד רוּעֵנוּ, מְשֵׁה רַבְּנוּ, בְּחֵיר כֹּל נִבְרָא:

אֲשׁוּרֵר שִׁירָה, לְכַבּוֹד הַתּוֹרָה, מִפְּנֵי יְקָרָה, זָכָה וּבָרָה:

נֶאֱמַן שְׁמוֹ, בְּחֵר בְּעַמּוֹ, לְהִיּוֹת לוֹ לְשִׁמוֹ, אִמָּה נִבְחָרָה:

אֲשׁוּרֵר שִׁירָה, לְכַבּוֹד הַתּוֹרָה, מִפְּנֵי יְקָרָה, זָכָה וּבָרָה:

אֲשֵׁרֵי הַגִּבּוֹר, עַל יְצִרוֹ גִּבּוֹר, מִיִּשְׁרָיִם דּוֹבֵר, עוֹסֵק בַּתּוֹרָה:

אֲשׁוּרֵר שִׁירָה, לְכַבּוֹד הַתּוֹרָה, מִפְּנֵי יְקָרָה, זָכָה וּבָרָה:

רַבָּה נְעִימָה, תּוֹרָה תְּמִימָה, פְּתֵי מַחְפִּימָה, עֵינֵי מְאִירָה:

אֲשׁוּרֵר שִׁירָה, לְכַבּוֹד הַתּוֹרָה, מִפְּנֵי יְקָרָה, זָכָה וּבָרָה:

חֲבִיבִי, יְהִי חֲבִיבִי, הָאֵל הַמְּלֹךְ הַרְחֵמֵנוּ, וְיִשְׁלַח מְשִׁיחוֹ הַנְּאֻמָּן:

אֵב הַרְחֵמֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ, שְׁלַח בְּנוֹ דָּוִד וַיִּגְאֹלֵנוּ, נִשׁוּב לְצִיּוֹן עִיר

קְדֻשָּׁנוּ, וְנִשְׁלַט בְּהַ בְּיַד רַמָּה:

חֲבִיבִי, יְהִי חֲבִיבִי, הָאֵל הַמְּלֹךְ הַרְחֵמֵנוּ, וְיִשְׁלַח מְשִׁיחוֹ הַנְּאֻמָּן:

שְׁמָה נִתְאַסַּף בְּעִיר חֲבִירָה, וּמִחֲדָשׁ יִשְׁמַע קוֹל שִׁירָה, וְאֵז נִדְּלִיק

אֵת הַמְּנוֹרָה, בְּבֵית שׁוֹכֵן מְעוֹנָה:

חֲבִיבִי, יְהִי חֲבִיבִי, הָאֵל הַמְּלֹךְ הַרְחֵמֵנוּ, וְיִשְׁלַח מְשִׁיחוֹ הַנְּאֻמָּן:

רְאֵה בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, וְהוֹשִׁיבֵם נָא לְגִבּוֹלָהּ, וְאֵז יִרְאֵה כָּל זְכוּרָהּ,

שְׁלֵשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה:

חֲבִיבִי, יְהִי חֲבִיבִי, הָאֵל הַמְּלֹךְ הַרְחֵמֵנוּ, וְיִשְׁלַח מְשִׁיחוֹ הַנְּאֻמָּן

תּוֹרַת אֱמֶת נִתֵּן לָנוּ, בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ:

יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים, נְמַעֲיָה נְעֻמָּנִים, יְרַדָּה מְשֻׁמֵי מְעוֹנִים, זֹאת

מִצְאָנוּ גַם יְרֻשָׁנוּ:

תּוֹרַת אֱמֶת נִתֵּן לָנוּ, בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ:

וְמָה נְעַמּוֹ אֲמָרֶיהָ, סוּדוֹתֶיהָ סִתְרֶיהָ, אֵינִי מְכִינֵה תַעֲלוּמֶיהָ, לְבַד

אֲשֶׁר יְצַרְנוּ:

תִּזְרַת אֲמַת נְתַן לָנוּ, בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ:

סוֹעֲדַת הִיא אוֹתֵהֶינָהּ, גַּם עוֹדְדַת נְבִיאֶיהָ, אֲשֶׁרֵי רוֹדֵף אַחֲרֶיהָ, גַּם
שָׁב וְגַם יָשִׁישׁ בָּנוּ:

תִּזְרַת אֲמַת נְתַן לָנוּ, בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ:

פְּנִים שִׁבְעִים לְתוֹרַת אֵל, לְמִבְחַר רוּעִים נִתְנָה אֵל, סְגֻלַּת יְהוָה עִם
יִשְׂרָאֵל, אֲבוֹתֵינוּ גַּם אֲנַחְנוּ:

תִּזְרַת אֲמַת נְתַן לָנוּ, בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ:

בְּקוֹלוֹת וְגַם בְּרָקִים, יִרְדֶּה מִשָּׁמַי שְׁחָקִים, סִפַּת דָּוִד לָנוּ יְקִים,
מִהֲרָה וְאֲנַחְנוּ קָמוּנוּ:

תִּזְרַת אֲמַת נְתַן לָנוּ, בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ:

חִזְקוּ וְאִמְצוּ אִמְתַּנּוּ, שִׁישׁוּ וְעִלְצוּ קְהֻלַּתְנוּ, קִרְבָּה שְׁנַת גְּאֻלַּתְנוּ, כִּי
מִמְצֹרִים גְּאֻלָּנוּ:

תִּזְרַת אֲמַת נְתַן לָנוּ, בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ:

נְגִילָה הַלְלוּיָהּ נְגִילָה. בָּא זְמַן הַגְּאֻלָּה:

אֵל שְׁדֵי, קִבֵּץ נְדָחֵי יְדִידֵי, וְגִרֵּשׁ מִשְׁנָאֵי, נִפְשֵׁי בָהֶם גְּעֻלָּה:

נְגִילָה הַלְלוּיָהּ נְגִילָה. בָּא זְמַן הַגְּאֻלָּה:

שְׁלַח לִי, בֶן יוֹשֵׁי גּוֹאֲלֵי. וּבְנֵה לִי הַיִּכְלִי. בְּאוֹיְבֵי עֲשֵׂה כְלָה:

נְגִילָה הַלְלוּיָהּ נְגִילָה. בָּא זְמַן הַגְּאֻלָּה:

רַחֲמֹן, חוּם עַל עַם לֹא אֱלֻמֹּן. וְשְׁלַח צִיר נְאֻמֹּן, וּבִשָּׁר עִם סְגֻלָּה:

נְגִילָה הַלְלוּיָהּ נְגִילָה. בָּא זְמַן הַגְּאֻלָּה:

חִזְק, זְכוּר זֵרַע יִצְחָק. וְקִבְּצֵם מִמִּרְחָק. וּגְסֹדֵר שִׁיר וְתִהְלֶה:

יְגַדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח, נִמְצָא וְאִין עַת אֵל מְצִיאֹתוֹ,
אֶחָד וְאִין יְחִיד כִּיחֻדוֹ, נְעֻלָּם וְגַם אִין סוּף לְאַחֲדוּתוֹ, אִין לֹא דְמוּת
הַגּוֹף וְאִינוּ גּוֹף, לֹא נַעֲרֹף אֱלֹוֵי קִדְשָׁתוֹ, קִדְמוֹן לְכֹל דְּבַר אֲשֶׁר
נִבְרָא, רֵאשׁוֹן וְאִין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ, הֵנּוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכֹל נּוֹצֵר,
יּוֹרֵה גְדֻלָּתוֹ וּמְלִכּוּתוֹ, שְׁפַע נְבוֹאָתוֹ נְתַנּוּ, אֵל אֲנָשֵׁי סְגֻלָּתוֹ
וְתַפְאֲרָתוֹ, לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשָּׁה עוֹד, נְבִיא וּמְבִיט אֶת תְּמוּנָתוֹ,
תִּזְרַת אֲמַת נְתַן לְעַמּוֹ אֵל, עַל יַד נְבִיאָו נְאֻמֹּן בֵּיתוֹ, לֹא יִחְלִיף

הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ, לְעוֹלָמִים לְזוֹלָתוֹ, צוּפָה וַיּוֹדַע סְתָרֵינוּ, מִבֵּיט
לְסוֹף דְּבַר בְּקִדְמוֹתוֹ, גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעֵלוֹ, נוֹתֵן לְרָשָׁע רַע
כְּרָשָׁעָתוֹ, יִשְׁלַח לְקִץ הַיָּמִין מִשִּׁיחֵנוּ, לַפְּדוֹת מִחֲבִי קִץ יִשׁוּעָתוֹ,
מִתִּים יִחְיֶה אֵל בָּרַב חֶסְדוֹ, בְּרוּךְ עָדִי עַד שֵׁם תִּהְלֶתָ:

יְדִיד נִפְשׁ אָב הַרְחֵמֵן. מְשׁוֹף עֲבָדָךְ אֵל רְצוֹנָךְ.
יְרוּץ עֲבָדָךְ כְּמוֹ אֵיל: יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מוֹל הַדָּרָךְ. יַעֲרַב
לוֹ יְדִידוֹתֶיךָ. מְנוּפֶת צוּף וְכֹל טָעַם:

הַדּוֹר נָאָה זִיו הָעוֹלָם. נִפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתְךָ. אָנָּה אֵל
נָא רַפָּא נָא לָהּ: בְּהִרְאוֹת לָהּ גּוֹעַם זִינָךְ. אִז תִּתְחַזַּק
וְתִתְרַפֵּא. וְהִיְתָה לָהּ שְׂמֵחַת עוֹלָם:

וְתִיק יִחַמוּ נָא רַחֲמֶיךָ. וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֶהוּבָךְ: כִּי
זֶה כְּפֹה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לְרְאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ. אֵלֶּה
חֲמֻדָּה לְבִי. וְחוּסָה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם:

הַגְּלָה נָא וּפְרוֹם חֲבִיבִי עָלִי אֶת סִבַּת שְׁלוֹמְךָ. תְּאִיר
אֶרְץ מִכְבוֹדְךָ: נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ. מִהֵר אֶהוּב כִּי
כָּא מוֹעֵד וְחַנּוּנוּ כִּימֵי עוֹלָם:

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ, אֵין בְּאֲדֹנָנוּ, אֵין בְּמַלְפָּנוּ, אֵין
 בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי בְּאֱלֹהֵינוּ, מִי בְּאֲדֹנָנוּ, מִי בְּמַלְפָּנוּ, מִי
 בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ, נוֹדָה לְאֲדֹנָנוּ, נוֹדָה
 לְמַלְפָּנוּ, נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ
 אֲדֹנָנוּ, בְּרוּךְ מַלְפָּנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אֶתָּה הוּא
 אֱלֹהֵינוּ, אֶתָּה הוּא אֲדֹנָנוּ, אֶתָּה הוּא מַלְפָּנוּ, אֶתָּה
 הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:

וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבַּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וַיַּחַד
 לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ. לֹא יִבוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם
 וְלֹא נִפְשָׁל לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן
 הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכְנוּ.

אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת ה' אֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבִתִּי בְּבֵית ה'
 כָּל יְמֵי חַיֵּי לַחַזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֹתֶיךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד
 הָעוֹלָם:

עֲבֹדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנָּה

קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שְׂבַעֲנוּ
מִטּוֹבֶךָ, שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ, וְאַף עַל פִּי
שִׁיתְמַהְמָה, עִם כָּל זֶה אֶחֱפֶה לוֹ בְּכָל יוֹם שְׂיָבוֹא.

טוֹב לְהַדוֹת לָהּ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵיוֹן: לְחַגִּיד בְּבִקְרַח
חֲסִדֶךָ וְאַמוּנָתֶךָ בְּלֵילוֹת:

הִנֵּה מַה טוֹב וּמַה נְעִים שְׁבַת אַחִים גַּם יַחַד:

טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וְכֶסֶף:

יְבָרְכֶךָ ה' מִצִּיּוֹן וְרֵאֵה בְטוֹב יְרוּשָׁלַם... וְרֵאֵה בְנֵים
לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

תוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ עֵדוֹת ה' נְאֻמָּה
מִחֲבִימַת פְּתִי:

שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבוֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
מְלֵךְ:

יְשַׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֵאאוּ:

מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר:

יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּה' עֲזָרָם וּמִגֹּגָם הוּא:

Traité Méguila

Vivre
POURIM

TRAITÉ MÉGUILA

Pendant le repas, on lira avec plaisir les quatre chapitres de Michna qui constituent le traité Méguila. On pensera que chaque chapitre correspond à l'une des lettres qui composent le Nom d'Hachem "י-ה-ו-ה" "א-ד-נ-י" Et on essaiera de comprendre du mieux que l'on peut ce que l'on lit. On peut aussi partager les michnayot parmi les convives.

Chapitre 1

① מגלה נקראת באחד עשר, בשנים עשר, בשלשה עשר, בארבעה עשר, בחמשה עשר, לא פחות ולא יותר. כרפין המקפין חומה מימות יהושע בן נון, קורין בחמשה עשר. כפרים ועירות גדולות, קורין בארבעה עשר, אלא שהכפרים מקדימין ליום הפניסה: ② כיצד, חל להיות יום ארבעה עשר בשני, כפרים ועירות גדולות קורין בו ביום, ומקפות חומה למחר. חל להיות בשלישי או ברביעי, כפרים מקדימין ליום הפניסה, ועירות גדולות קורין בו ביום, ומקפות חומה למחר. חל להיות בחמישי, כפרים ועירות גדולות קורין בו ביום, ומקפות חומה למחר. חל להיות להיות ערב שבת, כפרים מקדימין ליום הפניסה, ועירות גדולות ומקפות חומה קורין בו ביום. חל להיות בשבת, כפרים ועירות גדולות מקדימין וקורין ליום הפניסה, ומקפות חומה למחר. חל להיות אחר השבת, כפרים מקדימין ליום הפניסה, ועירות גדולות קורין בו ביום, ומקפות חומה למחר: ③ איזו היא עיר גדולה, כל שיש בה עשרה בתלנים. פחות מכאן, הרי זה כפר. באלו אמרו, מקדימין ולא מאחרין. אבל זמן עצי בתנים ותשעה באב וחגיגה והקהל, מאחרין ולא מקדימין. אף על פי שאמרו מקדימין (ולא מאחרין), מתרין בהספד ובתעניות ומתנות לאביונים. אמר רבי יהודה, אימתי, מקום שנכנסין בשני ובחמישי. אבל מקום שאין

נִכְנָסִין לֹא בִשְׁנֵי וְלֹא בְחֻמְשֵׁי, אִין קוֹרִין אוֹתָהּ, אֵלֶּא בְזַמְנָה:
 ④ קִרְאוּ אֶת הַמְּגִלָּה בְּאֶדְר הָרֵאשׁוֹן וּבְתַעֲבָרָה הַשְּׁנֵיה, קוֹרִין אוֹתָהּ
 בְּאֶדְר הַשְּׁנֵי, אִין בֵּין אֶדְר הָרֵאשׁוֹן לְאֶדְר הַשְּׁנֵי אֵלֶּא קְרִיאַת
 הַמְּגִלָּה וּמִתְנַת לְאַבְיוֹנִים: ⑤ אִין בֵּין יוֹם טוֹב לְשַׁבַּת, אֵלֶּא אֶכְל
 נֶפֶשׁ בְּלֶכֶד. אִין בֵּין שַׁבַּת לְיוֹם הַכַּפּוּרִים, אֵלֶּא שְׁזָה זְדוּנֹו בִּידֵי
 אָדָם וְזָה זְדוּנֹו בְּכַרְת: ⑥ אִין בֵּין הַמְּדָר הַנָּאָה מִחֲבָרוּ לְמְדָר מִמְּנוּ
 מֵאֶכְל, אֵלֶּא דְרִיסַת הָרְגֵל וְכֻלִּים שְׂאִין עוֹשִׂין בְּהֵן אֶכְל נֶפֶשׁ. אִין
 בֵּין נְדָרִים לְנִדְבוֹת, אֵלֶּא שְׁהַנְּדָרִים חֵיב בְּאַחֲרֵיּוֹתָן, וּנְדָבוֹת אִינוּ
 חֵיב בְּאַחֲרֵיּוֹתָן: ⑦ אִין בֵּין זֵב הַרְוָאָה שְׁתֵּי רְאוּת לְרוּאָה שְׁלֹשׁ,
 אֵלֶּא קֶרְבָן. אִין בֵּין מִצְרַע מְסַגֵּר לְמִצְרַע מַחְלֵט, אֵלֶּא פְרִיעָה
 וּפְרִימָה. אִין בֵּין טְהוֹר מִתּוֹךְ הַסֵּגֵר לְטְהוֹר מִתּוֹךְ הַחֲלֵט, אֵלֶּא
 תְּגֻלַּת וְצַפְרִים: ⑧ אִין בֵּין סְפָרִים לְתַפְלִין וּמְזוּזוֹת, אֵלֶּא
 שְׁהַסְפָרִים נִכְתְּבִין בְּכָל לְשׁוֹן, וְתַפְלִין וּמְזוּזוֹת אִינוּ נִכְתְּבוֹת אֵלֶּא
 אֲשׁוּרִית. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, אַף בְּסַפְרִים לֹא הִתִּירוּ
 שִׁנְיָתָבוּ אֵלֶּא יוֹנִית: ⑨ אִין בֵּין כְּהֵן מְשׁוּחַ בְּשִׁמּוֹן הַמְּשַׁחָה לְמִרְבָּה
 בְּגָדִים, אֵלֶּא פֶר הַבָּא עַל כָּל הַמִּצְוֹת. אִין בֵּין כְּהֵן מְשַׁמֵּשׁ לְכֵהֵן
 שְׁעֵבֵר, אֵלֶּא פֶר יוֹם הַכַּפּוּרִים וְעִשְׂרִית הָאִיפָה: ⑩ אִין בֵּין כְּמָה
 גְּדוּלָה לְכְמָה קַמְנָה, אֵלֶּא פְסָחִים. זֶה הַכֶּלֶל, כָּל שְׁהוּא נִדָר וְנִדְב,ּ
 קָרַב בְּכְמָה. וְכֹל שְׂאִינוּ לֹא נִדָר וְלֹא נִדְב,ּ אִינוּ קָרַב בְּכְמָה: ⑪ אִין
 בֵּין שִׁילָה לְירוּשָׁלַיִם, אֵלֶּא שְׁבִשִׁילָה אוֹכְלִים קִדְשִׁים קָלִים וּמַעֲשֵׂר
 שְׁנֵי כָּל הַרְוָאָה, וּבִירוּשָׁלַיִם לְפָנִים מִן הַחֹמָה. וְכֵאֵן וְכֵאֵן קִדְשֵׁי
 קִדְשִׁים נְאֻכְלִים לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים. קִדְשַׁת שִׁילָה יֵשׁ אַחֲרֶיהָ הַתֵּר,
 וְקִדְשַׁת יְרוּשָׁלַיִם אִין אַחֲרֶיהָ הַתֵּר:

Chapitre 2

① הַקּוֹרֵא אֶת הַמְּגִלָּה לְמַפְרַע, לֹא יֵצֵא. קְרִיאָה עַל פֶּה, קְרִיאָה
 תְּרַנּוּם, כָּל לְשׁוֹן, לֹא יֵצֵא. אֶכְל קוֹרִין אוֹתָהּ לְלוּעִזוֹת בְּלַעֲזוּ.
 וְחִלְעוּ שְׁשִׁמְעֵ אֲשׁוּרִית, יֵצֵא: ② קְרִיאָה סְרוּגִין, וּמִתְנַמְנֵם, יֵצֵא.
 הֵיחָ פּוֹתְבָה, דוֹרְשָׁה, וּמְגִיחָה, אִם בְּזוֹן לְבוּ, יֵצֵא. וְאִם לֹא, לֹא
 יֵצֵא. הֵיחָ פְתוּבָה בְּפֶם, וּבְסַקְרָא, וּבְקוּמוֹם וּבְקַנְקַנְתוֹם, עַל הַנִּיר

ועל הדפתרא, לא יצא עד שתהא בתובה אשורית על הספר
 ובדיו: ❸ בן עיר שהלך לכרד ובן כרד שהלך לעיר, אם עתיד
 לחזור למקומו, קורא במקומו ואם לאו, קורא עמהן. ומהיכן קורא
 אדם את המגלה ויוצא בה ידי חובתו, רבי מאיר אומר, בלה,
 רבי יהודה אומר, מאיש יהודי. רבי יוסי אומר, מאחר הדברים
 האלה: ❹ הכל בשרין לקרות את המגלה, חוץ מהרש, שוטה, וקטן.
 רבי יהודה מכשיר בקטן. אין קורין את המגלה, ולא מלין, ולא
 טובלין ולא מוין, וכן שומרת יום בנגד יום לא תטבול, עד שתגין
 החמה. וכלן שעשו משעלה עמוד השחר, פשר: ❶ כל היום פשר
 לקריאת המגלה, ולקריאת ההלל, ולתקיעת שופר, ולנטילת לולב,
 ולתפלת המוספין, ולמוספין, ולודוי הפרים, ולודוי המעשר, ולודוי
 יום הכפורים, לסמיכה, לשהיטה, לתנופה, להגשה, לקמיצה
 ולהקטרה, למליקה, ולקבלה, ולהיזה, ולהשקות סוטה, ולעריפת
 העגלה, ולטהרת המצרע: ❷ כל הלילה פשר לקצירת העמר
 ולהקטר חלבים ואברים. זה הכלל, דבר שמצותו ביום, פשר כל
 היום. דבר שמצותו בלילה, פשר כל הלילה:

Chapitre 3

❶ בני העיר שמכרו רחובה של עיר, לוקחין בדמיו בית הכנסת.
 בית הכנסת, לוקחין תבה. תבה, לוקחין מטפחות. מטפחות,
 לוקחין ספרים. ספרים, לוקחין תורה. אבל אם מכרו תורה, לא
 יקחו ספרים. ספרים, לא יקחו מטפחות. מטפחות, לא יקחו תבה.
 תבה, לא יקחו בית הכנסת. בית הכנסת, לא יקחו את הרחוב.
 וכן במותרין. אין מוכרין את של רבים ליחיד, מפני שמורדין
 אותו מקדשתו, דברי רבי יהודה. אמרו לו, אם בן אף לא מעיר
 גדולה לעיר קמנה: ❷ אין מוכרין בית הכנסת, אלא על תנאי שאם
 ירצו יחזירוהו, דברי רבי מאיר. והכמים אומרים, מוכרים אותו
 ממכר עולם, חוץ מארבעה דברים, למרחץ ולברסקי ולטבילה
 ולבית המים. רבי יהודה אומר, מוכרין אותו לשם חצר, והלוקח
 מה שירצה יעשה: ❸ ועוד אמר רבי יהודה, בית הכנסת שחרב,
 אין מספדין בתוכו, ואין מפשילין בתוכו חבלים, ואין פורשין

לתוכו מצודות, ואין שומחין על גגו פרות, ואין עושין אותו קפנדריא, שנאמר, (ויקרא טו) והשמותי את מקדשיכם, קדשתן אף בשחן שוממין. עלו בו עשבים, לא יתלוש, מפני עגמת נפש: ④ ראש חדש אדר שחל להיות בשבת, קורין בפרשת שקלים. חל להיות בתוך השבת, מקדימין לשעבר ומפסיקין לשבת אחרת. בשנה, זכור. בשלישית, פרה אדמה. ברביעית, החדש הזה לכם. בחמישית, חזרין לכסדרן. לכל מפסיקין, בראשי חודשים, בהנבה ובפורים, בתעניות ובמעמדות וביום הכפורים: ⑤ בפסח קורין בפרשת מועדות של תורת פהנים. בעצרת, שבועה שבעות. בראש השנה, בחדש השביעי באחד לחדש. ביום הכפורים, אחרי מות. ביום טוב הראשון של חג קורין בפרשת מועדות שבתורת פהנים, ובשאר פל ימות החג בקרבנות החג: ⑥ בהנבה, בנשיאים. בפורים, ויבא עמלק. בראשי חודשים, ובראשי חודשיכם. במעמדות, במעשה בראשית. בתעניות, ברכות וקללות. אין מפסיקין בקללות, אלא אחד קורא את כלן. בשני ובחמישי ובשבת במנחה, קורין בסדרן ואין עולין להם מן החשבון, שנאמר, (ויקרא טז) וידבר משה את מעדי יי אל בני ישראל, מצותן שיהו קורין כל אחד ואחד בזמנו:

Chapitre 4

① הקורא את המגלה עומד ויושב, קראה אחד, קראה שנים, יצאו. מקום שנהגו לברך, יברך. ושלא לברך, לא יברך. בשני ובחמישי ובשבת במנחה, קורין שלשה אין פוחתין ואין מוסיפין עליהן, ואין מפטירין בנביא. הפותח והחותם בתורה, מברך לפניו ולאחריו: ② בראשי חודשים ובחלו של מועד, קורין ארבעה. אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן, ואין מפטירין בנביא. הפותח והחותם בתורה, מברך לפניו ולאחריו. זה הפלל, כל שיש בו מוסף ואינו יום טוב, קורין ארבעה. ביום טוב, חמשה. ביום הכפורים, ששה. בשבת, שבועה. אין פוחתין מהן, אבל מוסיפין עליהן, ומפטירין בנביא. הפותח והחותם בתורה, מברך לפניו ולאחריו: ③ אין פורסין את שמע, ואין עוברין לפני התבה,

ואין נושאין את כפיתם, ואין קורין בתורה, ואין מפטירין בנביא, ואין עושין מעמד ומושב, ואין אומרים ברפת אכלים ותנחומי אכלים וברפת התנים, ואין מזמנין בשם, פחות מעשרה. ובקרקעות, תשעה וכהן. ואדם, פיוצא בהן: ④ הקורא בתורה לא יפחות משלשה פסוקים. לא יקרא למתרגמן יותר מפסוק אחד, ובנביא שלשה. היו שלשתן שלש פרשיות, קורין אחד אחד. מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה. ועד כמה הוא מדלג, עד כדי שלא יפסוק התרגמן: ⑤ המפטיר בנביא הוא פורס על שמע, והוא עובר לפני התבה, (והוא נושא את כפיו). ואם היה קטן, אביו או רבו עוברין על ידו: ⑥ קטן קורא בתורה ומתרגם, אבל אינו פורס על שמע, ואינו עובר לפני התבה, ואינו נושא את כפיו. פוחח פורס את שמע ומתרגם, אבל אינו קורא בתורה ואינו עובר לפני התבה ואינו נושא את כפיו. סומא פורס את שמע ומתרגם. רבי יהודה אומר, כל שלא ראה מאורות מימיו, אינו פורס על שמע: ⑦ בהן שיש בידיו מומין, לא ישא את כפיו. רבי יהודה אומר, אף מי שהיו ידיו צבועות אסמים ופואה, לא ישא את כפיו, מפני שהעם מסתכלין בו: ⑧ האומר איני עובר לפני התבה בצבועין, אף בלבנים לא יעבור. בסנדל איני עובר, אף יחף לא יעבור. העושה תפלתו עגלה, סכנה ואין בה מצוה. נתנה על מצחו או על פס ידו, הרי זו דרך המינות. צפן זהב, ונתנה על בית אנקלי שלו, הרי זו דרך החיצונים: ⑨ האומר יברכוה טובים, הרי זו דרך המינות. על קן צפור יגיעו רחמים, ועל טוב יזכר שמה, מודים מודים, משתקין אותו. המכנה בעריות, משתקין אותו. האומר, ומזרע לא תתן להעביר לפלה, ומזרע לא תתן לאעברא בארמיותא, משתקין אותו בגזיפה: ⑩ מעשה ראובן, נקרא ולא מתרגם. מעשה תמר, נקרא ומתרגם. מעשה עגל הראשון, נקרא ומתרגם. והשני, נקרא ולא מתרגם. ברפת כהנים, מעשה דוד ואמנון, לא נקראין ולא מתרגמין. אין מפטירין במרובה. ורבי יהודה מתיר. רבי אליעזר אומר, אין מפטירין בהודע את ירושלים:

Prières & Supplications

Vivre
POURIM

PRIÈRES & SUPPLICATIONS

Bénédiction des enfants

Pour un garçon :

יְשׁוּמְךָ אֱלֹהִים בְּאַפְרַיִם וּבְמִנְשֵׁה :
 בְּרַכְךָ יְהוָה יִאֲהַדְנֵהוּ וְיִשְׁמְרֵךְ :
 יָאֵר יְהוָה יִאֲהַדְנֵהוּ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ :
 יִשָּׂא יְהוָה יִאֲהַדְנֵהוּ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :
 וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

Pour une fille :

יְשִׁימְךָ אֱלֹהִים בְּשָׂרָה , רַבְקָה , רָחֵל וְלֵאָה :
 בְּרַכְךָ יְהוָה יִאֲהַדְנֵהוּ וְיִשְׁמְרֵךְ :
 יָאֵר יְהוָה יִאֲהַדְנֵהוּ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ :
 יִשָּׂא יְהוָה יִאֲהַדְנֵהוּ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :
 וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

Téfila pour trouver sa conjointe

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּמַצִּיא לִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים אֶת זְווגִי הַרְאוּ לִי בְּזִמְנֵנו
 לְכֹל צָרְכֵי וְתַקְנֵנִי. זְווג הַגּוֹן הַרְאוּ לְהוֹלִיד, מְזַרַע תַּלְמִידֵי
 חֻכְמִים וּמְזַרַע צְדִיקִים וְאֲנָשֵׁי אֱמֶת וַיִּרְאֵי חֲטָא כְּמוֹ
 שֶׁהִמְצֵאתָ זְווגוֹ לְאָדָם הַרְאֵנוּ לְאַבְרָהָם וַיִּצְחָק וַיַּעֲקֹב וּמִשָּׁה,
 כֹּל אֶחָד וְאֶחָד זְווגוֹ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנֵנו. וְאֹתָהּ אִשָּׁה שֶׁתְּמַצִּיא לִי
 לְזְווגִי תִּהְיֶה אִשָּׁה טוֹבָה, אִשָּׁה נְאֻחָה בְּמַעֲשֵׂיהָ, וְנְאֻחָה

בְּמִרְאֵיהָ, בְּעֵלֶת מַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּעֵלֶת חַן, אֵשֶׁת מְשַׁכֶּלֶת וְיִרְאֵת אֱלֹהִים. רוֹדֶפֶת צָדֵק וְגוֹמְלֵת חֶסֶד. לֹא יֵהָא בָּהּ שׁוֹם שְׁמִיץ פְּסוּל, מוֹם וּפְגָם וְלֹא תִהְיֶה פְּעֻמָּנִית וְרִגְזוּנִית. רַק תִּהְיֶה בְּעֵלֶת עֲנוּה וּנְמִיכוֹת רִוּחַ. בְּרִיאָה וּבְעֵלֶת כַּח. וְאֵל יַעֲקֹב אֲכֹרִיּוֹת הַבְּרִיּוֹת וְשׁוֹנְאִים וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם וְתַחֲבוּלוֹתֵיהֶם וּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם לְעַכְבֹּת אֶת בֵּת זְוֹנֵי הַהוֹנְנֶת לִי. וַיִּקְרָא בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב "מִצָּא אֵשֶׁת מִצָּא טוֹב". וְגַם מִקְרָא שְׁכָתוֹב "לֹא יִנּוּחַ שִׁכְטָה רָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצְּדִיקִים". וּמִקְרָא שְׁכָתוֹב "אֵשֶׁתְּךָ כְּגִפְנֵן פְּרוּיָה בְּיִרְכָתֵי בֵּיתְךָ, בְּנִיָּה כְּשִׁתִּילִי זֵיתִים סְכִיב לְשִׁלְחָנְךָ". כִּי אִתָּה הוּא הַמּוֹשִׁיב יְחִידִים בְּיִתְּךָ מוֹצִיא אֲסִירִים בְּפוֹשְׁרוֹת. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי:

Téfila pour trouver son conjoint

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּמְצִיא לִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים אֶת זְוֹנֵי הָרְאוּי לִי בְּזִמְנֹה, זְוֹנֵי הַגּוֹן הָרְאוּי לְהוֹלִיד, תִּלְמִיד חֶכֶם, גְּדוֹל בְּתוֹרָה וּבִירְאָה, מְזַרַע צְדִיקִים וְאֲנָשֵׁי אֱמֶת וְיִרְאֵת חָטָא, כְּמוֹ שֶׁהִמְצִאתָ זְוֹנֵי לְאָדָם הָרְאוּשׁוֹן, לְאַבְרָהָם וַיִּצְחָק וַיַּעֲקֹב וּמִשָּׁה, כֹּל אֶחָד זְוֹנֵי בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנֹה. וְאוֹתוֹ אִישׁ שְׁתַּמְצִיא לִי לְזְוֹנֵי יֵהָא אִישׁ טוֹב, אִישׁ נָאֵה בְּמַעֲשָׂיו בְּעַל מַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּעַל חַן, אִישׁ מְשַׁכֶּלֶל וְיִרְאֵת אֱלֹהִים, רוֹדֶף צְדָקָה וְגוֹמֵל חֶסֶד. וְלֹא יֵהָא בּוֹ שְׁמִיץ פְּסוּל וּמוֹם וּפְגָם, וְלֹא יֵהָא פְּעֻסָן וְרִגְזוֹן, רַק בְּעַל עֲנוּה וּנְמִיכוֹת רִוּחַ, בְּרִיאָה וּבְעַל כַּח. וְאֵל יַעֲקֹב אֲכֹרִיּוֹת הַבְּרִיּוֹת וְשׁוֹנְאִים וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם וְתַחֲבוּלוֹתֵיהֶם לְעַכְבֹּת אֶת בֵּת זְוֹנֵי שְׁהוֹכֵן לִי. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי.

Téfila pour avoir des enfants

אָנָא הָאָל אָב תְּרַחֲמֵנּוּ, אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים,
 פֶּקֶד בְּפִקְדוֹת יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים לְכֹל חַשׁוּבֵי בָנִים בְּזֶרַע שְׁל
 קַיְמָא לְעִבּוּדְתְּךָ, וּבְכַלְלֵם תִּפְקְדֵנִי לִי הַפְּחוּתָה שֶׁבְּכִרְיוּתֶיךָ
 _____ fille de _____, וְנִתְּתָה לְאַמְתְּךָ זֶרַע אֲנָשִׁים, שְׁלָמִים
 בְּגוּפָם, בְּלִי שׁוּם מוּם, וְשְׁלָמִים בְּמִדּוֹת וּבִדְעוֹת וּבְכָל מִינֵי
 שְׁלָמוֹת. וְנִזְכָּה לְגִדְלָם עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעִבּוּדָה, לְאַרְךְ יָמִים
 וְשָׁנֹת חַיִּים. וּבְכֵן, אָנָא "אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה" עוֹשֶׂה צְדָקוֹת
 עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ. עֲשֵׂה עִמִּי צְדָקָה וְחֶסֶד, לְמַעַן שְׁמֹךְ
 הַגְּדוּל, וְזַכְּנֵי לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת, וְזַכְּנֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת פְּרִיָּה
 וּרְבִיָּה וּמִצְוֹת מִילַת הַזְּכָרִים וּמִצְוֹת וְשִׁנְנֹתָם לְבְּנֶיךָ. עֲזָרְנוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֹךְ, וְהִצִּילְנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ
 לְמַעַן שְׁמֹךְ. וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפִתוֹב, לֹא יִהְיֶה כֹּף עָקֵר
 וְעִקְרָה, וּמִקְרָא שְׁפִתוֹב, לֹא תִהְיֶה מִשְׁפָּלָה וְעִקְרָה בְּאַרְצְךָ,
 אֵת מִסְפַּר יְמֶיךָ אִמְלֵא.

Téfila des enfants pour leurs parents

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׂיחֵנו אָבִינוּ
 וְאִמֵּנוּ וְאֲנַחְנוּ בְּרִיָּאִים וְחֻזְקִים לְעַבְדֹת אֹתְךָ בְּאַמֶּת. וְתִשְׁפִיעַ
 לָהֶם וְלָנוּ פְּרִנְסָה בְּרוּחַ וְהִצְלָחָה מְרֻבָּה וְכָל טוֹב, לְעַבְדֹת
 אֹתְךָ בְּאַמֶּת וּבְשִׂמְחָה. וְתֵן בְּלַבְנוּ לְשִׁמְעַת בְּקוֹל אָבִינוּ
 וְאִמֵּנוּ, וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנַכְבֵּד אֹתָם תְּמִיד, כַּאֲשֶׁר רְצוֹנְךָ הַטּוֹב
 עִמָּנוּ, וְנַעֲבֹד אֹתְךָ בְּאַמֶּת. וַיִּגְדְּלוּ אָבִינוּ וְאִמֵּנוּ אֹתָנוּ
 לְתוֹרָה וּלְחֶפְזָה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וַיְהִיו מְצַלְחִים בְּכִרְיָאוֹת וְכָל
 טוֹב וְעִשְׂרִירוֹת, לְתֵן לָנוּ מִהַר וּמִתֵּן וְכָל טוֹב בְּסִכְרַת פְּנִים
 יְפוֹת. וּמִלֵּא כָּל מִשְׁאָלוֹת לְכַבְּנוּ לְטוֹבָה. אָבִינוּ שְׁבַשְׂמִים,
 הוֹשִׁיעֵנו כָּל זֶה בְּכָלֵל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְהַגְדִּיל כְּבוֹד שְׁמֹךְ

הַגְּדוֹל וּכְבוֹד תּוֹרַתְךָ תִּמְיֵד. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגְיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ, ה' צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

Téfila des parents pour leurs enfants

אַתָּה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ עַד שְׁלֹא בָּרַאתָ הָעוֹלָם, וְאַתָּה הוּא
אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּרַאתָ הָעוֹלָם, וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל.
וּבְרַאתָ עוֹלָמְךָ בְּגִין לְאַשְׁתַּמּוֹדְעָא אֱלֹהוּתְךָ בְּאִמְצָעוֹת
תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה,
"בְּרֵאשִׁית", בְּשִׁבִיל תּוֹרָה וּבְשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם עִמָּךְ
וְנִחַלְתְּךָ אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ בָהֶם מִכָּל הָאֲמוֹת, וְנָתַתָּ לָהֶם תּוֹרַתְךָ
הַקְּדוּשָׁה, וְקִרְבָּתָם לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל.

וְעַל קִיּוֹם הָעוֹלָם וְעַל קִיּוֹם הַתּוֹרָה בָּא לָנוּ מִמָּךְ ה' אֱלֹהֵינוּ
שְׁנֵי צוּרִיִּים. כְּתִבְתָּ בְּתוֹרַתְךָ "פָּרוּ וּרְבוּ", וְכִתְבְתָּ בְּתוֹרַתְךָ
"וְלִמְדַתְּם אֹתָם אֵת בְּנֵיכֶם". וְהַכּוֹנֵה בְּשִׁתִּיחָן אַחַת, כִּי לֹא
לְתַהוּ בְּרֵאשִׁית כִּי אִם לְשִׁבְתָּ, וְלִכְבוֹדְךָ בְּרֵאשִׁית יִצְרַתְּ אִף
עֲשִׂיתָ, כְּדֵי שְׁנַהֲיֶיהָ אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי כָּל עַמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל יוֹדְעֵי שִׁמְךָ וְלוֹמְדֵי תּוֹרַתְךָ.

וּבְכֵן אָבוֹא אֵלֶיךָ ה' מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, וְאֶפִּיל תַּחֲנֻנָּתִי, וְעֵינֵי
לְךָ תְלוּיּוֹת עַד שֶׁתַּחֲנַנְנִי וְתִשְׁמַע תַּפְּלָתִי לְהַזְמִין לִי בְּנִים
וּבָנוֹת. וְגַם הֵם יִפְרוּ וְיִרְבוּ הֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד סוֹף
כָּל הַדּוֹרוֹת, לְתַכְלִית שְׁהֵם וְאֲנִי כְּלָנוּ יַעֲסֻקוּ בְּתוֹרַתְךָ
הַקְּדוּשָׁה, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשָׁמֵר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֵת כָּל דְּבָרֵי
תְּלִמּוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וְדַבֵּק לִפְנֵי
בְּמִצְוֹתֶיךָ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֵת שִׁמְךָ.

אָבִינוּ אָב הַרְחֻמָּן, תֵּן לְכָלֵנוּ חַיִּים אַרְפִּים וּבְרוּכִים, מִי כְמוֹךָ
אָב הַרְחָמִים זֹכֵר יִצְוֵרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים, זְכַרְנוּ לְחַיִּים
נְצִחִים, כְּמוֹ שֶׁהַתַּפִּיל אֲבָרְהָם אָבִינוּ "לוֹ יִהְיֶה לְפָנֶיךָ",
וּפָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, "כִּיִּרְאַתְךָ".

כִּי עַל כֵּן, בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וּלְחַנּוּן מִלְפָּנֶיךָ שִׁיחַא זְרַעִי וְזֶרַע זְרַעִי
 עַד עוֹלָם שׁוּם פְּסוּל וְשִׁמְיִן, אֵד שְׁלוֹם וְאַמֶּת וְטוֹב וַיִּשָּׂר בְּעֵינֵי
 אֱלֹהִים וּבְעֵינֵי אָדָם, וַיְהִי בְעֵלֵי תוֹרָה, מְאָרֵי מִקְרָא, מְאָרֵי
 מִשְׁנָה, מְאָרֵי תַלְמוּד, מְאָרֵי רְוָא, מְאָרֵי מִצְוָה, מְאָרֵי גּוּמְלֵי
 חֲסָדִים, מְאָרֵי מַדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת, וַיַּעֲבֹדוךָ בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה
 פְּנִימִית, לֹא יִרְאֶה חֵיצוֹנִית, וְתֵן לְכָל גְּוִיָּה וְגְוִיָּה מֵהֶם דֵּי
 מַחְסוּרָה בְּכַבּוּד, וְתֵן לָהֶם בְּרִיאוֹת וְכַבּוּד וְכֹחַ, וְתֵן לָהֶם
 קוּמָה וַיְפִי וְחַן וְחֶסֶד, וַיְהִיֶּה אֲהַבָּה וְאַחֻוּהַ וְשְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם,
 וְתוֹמִין לָהֶם זְוִגִים חֲגוּנִים מְזַרְעַ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, מְזַרְעַ
 צְדִיקִים, וְגַם זְוִגִים יִהְיוּ כְּמוֹתֶם בְּכָל אֲשֶׁר הִתְפַּלְלָתִי עֲלֵיהֶם,
 כִּי זְכָרוֹן אֶחָד עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן.

אֲתָה ה' יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ מִצְפּוֹנֵי לְבָבִי, כִּי
 כִּנְנִיתִי בְּכָל אֵלֶּה לְמַעַן שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְלַמַּעַן תּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה, עַל כֵּן עֲנֵנִי ה' עֲנֵנִי, בְּעֵבֹר הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים
 אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וּבְגִלְגָּלִם תּוֹשִׁיעַ בָּנִים לַחַיּוֹת הַעֲנַפִּים
 דּוּמִים לְשָׂרָשׁ, וּבְעֵבֹר דָּוִד עַבְדְּךָ רָגַל רְבִיעִי בְּפֹרְכָהּ,
 הַמְשׁוֹרֵר בְּרוּחַ קְדֻשָּׁה.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָּל יִרְאֵה ה' הַחֲלֹף בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ בְּפִיךָ כִּי
 תֹאכַל אֲשֶׁרֵיךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ כְּגִפְן פְּרִיָּה בִּירְפָתִי בֵּיתְךָ
 בְּנִיךָ כְּשֶׁתְּלִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי כֹן יִבְרַךְ גְּכָר
 יִרְאֵה ה': יִבְרַכְךָ ה' מִצִּיּוֹן וְרֹאֶה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
 וְרֹאֶה בָנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

אָנָּה ה' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה יָקִים בָּנוּ הַפְּסוּק, וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי
 אִוְתָם אֹמֵר ה', רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבְּרִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ,
 לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ אֹמֵר ה' מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיזוּן לְבָבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי
 וְגּוֹאֲלִי:

Téfila pour la Parnassa

אָנָא הָאֵל הַמְכִינַן פְּרָנְסָה לְכָל בְּרִיָּה, וּמְזַמֵּין מַלְבוּשׁ לְכָל נַכְרָא, וְשׁוֹלֵחַ לָהֶם מַחִיָּה, בְּדַכְתִּיב: "פּוֹתַח אֶת יַדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן", וּכְתִיב: "וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו": יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנֵהִיָּה אֲנַחְנוּ וְכָל בְּנֵי בֵיתֵנוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַחֵן וְהַחֶסֶד, וְתַתֵּן לָנוּ מַחִיָּתֵנוּ בְּשִׁפְעַ רַב וְכַלְכַּלְנוּ וּפְרָנְסָנוּ פְּרָנְסָה טוֹבָה, בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר, בְּהַתֵּר וְלֹא בְאַפּוּר, בְּכַבּוּד וְלֹא בְכוּזִי, בִּירוּשָׁלַיִם וְלֹא בְחוּץ לְאַרְצֵךְ, פְּרָנְסָה שְׁלֵא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם בּוּשָׁה וּכְלָמָה, וְאֵל תְּצַרִּיכֵנוּ לְיָדֵי מַתְנַת בְּשָׂר וְדָם, כִּי אִם מִיַּדְךָ הַמְלֵאָה וְהַרְחֲבָהּ, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, הַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה. וְתֵן לָנוּ מְזוֹנוֹתֵינוּ וְכָל צְרִכֵינוּ קִדְּם שְׁנִצְטַרְךָ לָהֶם, כְּדֵי שְׁיִהְיֶה לְבָנוּ בְּלֵי טְרִדָּה לְקִדְּם הַמְּצוֹת וְלִישָׁב בְּשָׁלוֹם עַל שְׁלַחַנֵנוּ, וְשְׁלֵא נִצָּפֵה לְשַׁלְּחֹן שָׁל אַחֵרִים, וְשְׁלֵא נִצְטַרְךָ לְהַשְׁתַּעֲבֹד לְשׁוּם אָדָם, וְשְׁלֵא יִהְיֶה עֲלֵינוּ שׁוּם עַל בְּשָׂר וְדָם, כִּי אִם עַל מַלְכוּתְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלֵם. וּבְגְדֵי קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְבוּשָׁנוּ, בִּיקָר וְלֹא בְבִשְׂת פְּנִים. וְתַצִּילֵנוּ מִעַנְוִיּוֹת, מִדַּלּוֹת וּמֵאַבְיוֹנוֹת, וּנְזַכֵּה לְהַכְנִים אֲוֶרְחִים וְלַגְמַל חֶסֶד לְכָל אָדָם. וְתַזְמִין לָנוּ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה לְרֵאוּי לָהּ, וְלֹא נִבְשָׁל בְּבְנֵי אָדָם שְׂאִינָם מְהַגְנִים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדְשָׁתְךָ, "יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, ה' צוּרֵי וְגֹאֲלֵי": אָמֵן כֵּן יְהִי רִצּוֹן:

Téfila pour une bonne santé

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ תֵּן בְּנוּ כֹחַ וּבְרִיאוֹת וּיְכַלֵּת מַסְפִּיק, וְחֹזֵק וְאִמֵּץ בְּאִיבְרֵינוּ וּגְיָדֵינוּ וּגּוּפֵנוּ לְעִמּוּד עַל הַמְּשֻׁמֵּר. וְלֹא יֵאָרַע לָנוּ שׁוּם מִיחּוּשׁ וְשׁוּם פְּאָב, וְנִהְיֶה שְׂמֵחִים וְטוֹבִים וּבְרִיאים לְעַבְדוּתְךָ, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע. וְתַאֲרִיךְ יָמֵינוּ בְּטוֹב וְשְׁנוֹתֵינוּ

בְּנַעֲיָמִים, וּמִלֵּא שְׁנוֹתֵינוּ. אַרְךָ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים וְשְׁלוֹם תּוֹסִיף לָנוּ
לְעִבּוֹדְתֶךָ. וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ, וְתִצְּלֵנוּ לָנוּ וְלְכָל בְּנֵי בֵּיתֵנוּ
מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוּת, וְנִהְיֶה שְׂקֻמִּים וְשְׂאֲנָנִים, דְּשָׁנִים
וְרַעֲנָנִים לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ:

Téfila pour se préserver du Lachone Ara

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אֵל רַחוּם חַנוּן שְׂתוּפְנֵי הַיּוֹם
וּבְכָל יוֹם, לְשֹׁמֵר פִּי וְלִשְׁוֹנֵי מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וּמִקְבָּלָתָם.
וְאֲזַהַר מִלְּדַבֵּר אֶפְלוּ עַל אִישׁ יְחִידִי, וְכָל שֹׁבֵן מִלְּדַבֵּר עַל כָּלֵל
יִשְׂרָאֵל אוֹ עַל חֵלֶק מֵהֶם, וְכָל שֹׁבֵן מִלְּהַתְרַעַם עַל מַדּוּתָיו שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאֲזַהַר מִלְּדַבֵּר דְּבָרֵי שְׂקָר, הַנִּפְתָּה, לְצַנּוֹת,
מַחְלֻקָּת, כַּעֵם, גְּאוּהָ, אוֹנָאֹת דְּבָרִים, הַלְּבַנֵּת פְּנִים, וְכָל דְּבָרִים
אֲסוּרִים. וְזַכֵּנִי שֶׁלֹּא לְדַבֵּר כִּי אִם דְּבַר הַצְּרִיף לְעֵינַי גּוּפֵי אוֹ
נַפְשִׁי וְשִׁיחִיו כָּל מַעֲשֵׂי וְדַבּוּרֵי לְשֵׁם שְׁמׁוּם.

Birkat Hamazone

Vivre
POURIM

BIRKAT HAMAZONE

Avant de réciter le Birkat Hamazone, il est d'usage de chanter le chant suivant :

צוֹר מִשְׁלוֹ אֶכְלְנוּ. בָּרְכוּ אֱמוּנֵי שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתַרְנוּ בְּדַבַּר יְהוָה
הַזֶּה אֶת עוֹלָמוֹ. רוּעֵנוּ אֲבִינוּ. אֶכְלְנוּ אֶת לֶחֶמוֹ. וַיִּינֵנו שְׁתֵּינֵנו.
 עַל כֵּן נִוְדָה לְשִׁמּוֹ. וְנִהְלָלוּ כְּפִינוּ. אֲמַרְנוּ וְעִנֵּינוּ. אִין קְדוֹשׁ בְּרוּ:
בְּשִׁיר וְקוֹל תְּוֹדָה נִבְרָךְ לֹאֲלֹהֵינוּ. עַל אֲרִיץ הַמִּדְבָּה (טוֹבָה) שֶׁהִנְחִיל
 לְאַבֹתֵינוּ. מִזֶּזֶן וְצִדָּה הַשְּׂבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ. חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ. וְאַמַּת יְהוָה:
רַחֵם בְּחֲסִדֶךָ. עַל עַמֶּךָ צִוְּרָנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. זְכוּל בֵּית
 תַּפְאָרְתָנוּ. כֵּן דָּוִד עֲבַדְךָ יָבֵא וַיִּגְאֹלֵנוּ. רוּחַ אֲפִינוּ. מוֹשִׁיעַ יְהוָה:
יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ. עִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא. וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר הַדָּשׁ. וּבִרְנִינָה נַעֲלֶה.
 הַרְחֵק מִן הַמִּקְדָּשׁ. יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה. עַל פִּיּוֹס יִזֵּן מְלֵא. בְּכַרְמַת יְהוָה:
צוֹר מִשְׁלוֹ אֶכְלְנוּ. בָּרְכוּ אֱמוּנֵי שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתַרְנוּ בְּדַבַּר יְהוָה

Le 'Hemdat Yamim préconise de réciter le Tehilim suivant avant Birkat Hamazone :

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר הַדָּשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמֵינוּ וּזְרוּעַ
 קְדָשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יִשְׁעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צְדָקָתוֹ: זָכַר חֲסִדוֹ וְאַמְנִנָתוֹ
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אֲפָסֵי אֲרִיץ אֶת יִשְׁעַת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעוּ לַיהוָה כָּל
 הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרִנְנוּ וְזַמְרוּ: וְזַמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמִרָה:
 בְּחֻצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לְפָנֵי הַמַּלְאָךְ יְהוָה: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֵאוּ תִבֵּל
 וַיִּשְׁבִּי בָהּ: נִהְרֹת וּמַחֲאוּ כַף יַחַד הַרִים יִרְנְנוּ: לְפָנֵי יְהוָה כִּי בָא לְשַׁפֵּט
 הָאָרֶץ וַיִּשְׁפֹּט תִבֵּל בְּצַדֵּק וְעַמִּים כְּמוֹ שָׂרִים:

Avant, il sera bon de réciter ce qui suit :

לְשֵׁם יְהוָה קְדָשָׁא כְּרִיד הוּא וַיִּשְׁכֵּינֵתִיהָ. בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחִילוֹ, לַיהוָה
 שֵׁם אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת ו"א וְאוֹת ה"א בְּחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל,
 הִנֵּה אֲנִינֵנו בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְאִוְרֵיתָא לְבָרַךְ בְּרַבַּת הַמּוֹזֵן, כְּפִתּוּב
 בַּתּוֹרָה: וְאַכְלַת וַיִּשְׁבַּעְתָּ, וּבְרַבַּת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, וְעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן
 לָךְ: לְתַמּוֹן שָׂרֵשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמִקּוֹם עֲלִיזוֹן, וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהִיָּה חֲשׂוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וְרַצְוִיָּה לְפָנֶיךָ בְּרַבָּה רֵאשׁוּנָה וּבְרַבָּה שְׁנִיָּה
 וּבְרַבָּה שְׁלִישִׁית אֲשֶׁר נִבְרָךְ עִתָּה עַל הַמּוֹזֵן, וְתַתֵּן לָנוּ כַּח וּיְכַלֶּת, וְעוֹר וְסִיעֵעַ,
 לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן נִגְבִּינֵן וּלְהַמְשִׁיעַ אֲרַבְעָה הַמּוֹחִיז לְיִשְׂרָאֵל וְרַחֵל, וְגַם תְּהִיָּה
 חֲשׂוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וְרַצְוִיָּה לְפָנֶיךָ בְּרַבָּה רְבִיעִית אֲשֶׁר נִבְרָךְ עִתָּה, וְתַתֵּן לָנוּ כַּח

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָחַזְנוּ, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם,
הָאֵל הַזֶּה אֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן
בְּחֶסֶד בְּרוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נִתֵּן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר.
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ; וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חָסַר לָנוּ
וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מְזוֹן תִּמְיֵד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא אֵל
זֶן וּמַפְרִינֵם לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עָרוּךְ לְכָל וְהִתְקַן מַחֲיָה
וּמְזוֹן לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב
חֶסְדָּיו כְּאִמּוֹר. פּוֹתַח אֶת-יָדָךְ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי
רְצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָחַזְנוּ, הַזֶּה אֵת הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ יְהוָה יֵאָחַזְנוּ אֱלֹהֵינוּ עַל שְׁהַנְחַלְתָּ
לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִית
וְתוֹרָה חַיִּים וּמְזוֹן. עַל שְׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל בְּרִיתְךָ שְׁחַתְמָתָךְ
בְּבָשָׂרְנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שְׁלַמְדָתָנוּ. וְעַל חֻקֵּי רְצוֹנְךָ
שְׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמְזוֹן שְׁאַתָּה זֶן וּמַפְרִינֵם
אוֹתָנוּ:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שְׁעָשִׂיתָ
לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה.

בִּימֵי מֶרְדְּכָי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַפִּירָה
 בְּשַׁעֲמַד עֲלֵיהֶם הָמֵן הָרָשָׁע בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג
 וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים
 בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא
 חֹדֶשׁ אָדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 הִפְרַת אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁבוֹתָ
 לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאַתָּה בְּנִי עַל הָעֵץ
 וְעִשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלְאוֹת וְנוֹדַה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 סְלַח:

וְעַל הַכֹּל יְהוָה ^{יֵאֱהוּבְנֵי} אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
 וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמֶךָ בְּאִמּוֹר וְאֶכְלֶתָּ וּשְׁבַעְתָּ.
 וּבִרְכַתָּ אֶת יְהוָה ^{יֵאֱהוּבְנֵי} אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
 אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵאֱהוּבְנֵי}, עַל הָאָרֶץ
 וְעַל הַמְּזוֹן:

רַחֵם יְהוָה ^{יֵאֱהוּבְנֵי} אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל
 עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ. וְעַל הַיִּכְלָלְךָ. וְעַל מְעוֹנֶךָ. וְעַל דְּבִירְךָ. וְעַל
 הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֲבִינוּ
 רָעֵנוּ זוֹנְנֵנוּ. פְּרַנְסֵנוּ. בְּלַפְלָנוּ. הַרְוִיחֵנוּ הַרוּחַ לָנוּ
 מִתְּהַרָה מִכָּל-צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָה
^{יֵאֱהוּבְנֵי} אֱלֹהֵינוּ לְיַדֵּי מַתָּנוֹת בְּשָׂר וָדָם. וְלֹא לְיַדֵּי

הַלְוֹאֲתָם. אֵלֶּא לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֵבָהּ. הַעֲשִׂיָּהּ
וְהַפְתּוּחָהּ. יְהִי רְצוֹן שְׁלֵא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא
נִבְּלָם לְעוֹלָם הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ
תַּחְזִירָנָה לְמְקוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וְתַבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה יִשְׂרָאֵל, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
לְעַד הָאֵל-לְאָבֵינוּ מִלְּפָנֵינוּ אֲדִירָנוּ. בּוֹרְאָנוּ.
גּוֹאֲלָנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה
יִשְׂרָאֵל. הַמְּלֶכֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל. שְׁבַכְל-יוֹם
וְיוֹם הוּא הַטֵּיב לָנוּ. הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יֵיטִיב
לָנוּ. הוּא גֹמְלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד חֵן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחוּ וְהַצְלָה וְכָל טוֹב:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בָּנוּ לְדוֹר דּוֹרִים:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא קָרַן לְעַמּוֹ יִרְיָם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְפָּאֵר בָּנוּ לְנֶצַח נְצָחִים:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבוּזִי בְּהִתַּר

וְלֹא בְּאִסּוּר בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר:

הַרְחֵמֶן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ:

הַרְחֵמֶן הוּא יְשַׁלַּח בְּרָכָה רוּחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל-
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הַרְחֵמֶן הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ:

הַרְחֵמֶן הוּא יִשְׁבֹּר עוֹל גְּלוֹת מִתְּהַרָה מֵעַל
צְוֹאֲרֵנוּ:

הַרְחֵמֶן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִתְּהַרָה קוֹמְמִיּוֹת בְּאֲרָצֵנוּ:

הַרְחֵמֶן הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת
הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף: הַרְחֵמֶן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת
יְדוֹ הַרְחֵבְהָ:

הַרְחֵמֶן הוּא יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ
הַגָּדוֹל כְּמוֹ שְׁנַתְּבָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב בְּכָל מִכַּל כָּל. כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרָכָה
שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

הַרְחֵמֶן הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ:

הַרְחֵמֶן הוּא יַטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַתְּחַבְּתוּ בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה
יְרֵאתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבַלְתִּי נַחֲטָא. וְיִהְיוּ כָל-מַעֲשֵׂיֵנוּ
לְשֵׁם שְׁמַיִם:

L'invité ajoute la bénédiction suivante pour honorer son hôte :

הַרְחֵמֶן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שְׂאֵבְלֵנוּ עָלָיו, וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל
מַעֲדָנָי עוֹלָם, וְיִהְיֶה כְּשִׁלְחָנוּ שֶׁל אֲבָרְהָם אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, כָּל
רָעַב - מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל, וְכָל צָמָא - מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה, וְאֵל יַחֲסֵר מִמֶּנּוּ כָּל
טוֹב לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אָמֵן. הַרְחֵמֶן הוּא יְבָרֵךְ אֶת בְּעַל

הַבַּיִת הַזֶּה וּבִעַל הַסְּעֵדָה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ, בְּבָנִים לְיַחְדּוֹ וּבְנִכְסִים לְיִרְבּוֹ. בְּרַךְ ה' הַיְלֹוֹ וּפְעַל יָדָיו תִּרְצָה. וַיְהִי נִכְסֵי וּנְכִסְיָנוּ מִצְּלָחִים וּקְרוֹבִים לְעִיר, וְאֵל יוֹדֵקֵק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָינוּ שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהִרְהוֹר עֵזוֹ, שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה כָּל הַיָּמִים בְּעִשְׂרֵי וּכְבוֹד, מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם, לֹא יְבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלַם לְעוֹלָם הַבָּא, אָמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן.

הַרְחַמֵּן הוּא יַחֲיֵינוּ וַיַּזְכֵּנוּ וַיִּקְרַבְנוּ לַיָּמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מְגִדוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכוּ. וְעֲשֵׂה-חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדוֹד וְלִזְרַעוֹ עַד-עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ. וְדַרְשֵׁי יְהוָה ^{יֵאֱהֻדוּנְהוּ} לֹא-יִחְסְרוּ כָּל-טוֹב: נֶעַר הַיִּיתִי גַם-זִקְנָתִי וְלֹא-רָאִיתִי צַדִּיק נִעְזֵב. וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ-לָחֶם: כָּל-הַיּוֹם חוֹזֵן וּמְלוֹה. וְזָרְעוֹ לְבָרְכָה: מַה שֶּׁאֲכַלְנוּ יִהְיֶה לְשִׁבְעָה. וּמַה שֶּׁשִּׁיתִּינוּ יִהְיֶה לְרַפּוּאָה. וּמַה שֶּׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לְבָרְכָה כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתִּירוּ כְּדַבֵּר יְהוָה ^{יֵאֱהֻדוּנְהוּ}: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה ^{יֵאֱהֻדוּנְהוּ}. עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה ^{יֵאֱהֻדוּנְהוּ}. וְהָיָה יְהוָה ^{יֵאֱהֻדוּנְהוּ} מִבְּטָחוֹ: יְהוָה ^{יֵאֱהֻדוּנְהוּ} עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה ^{יֵאֱהֻדוּנְהוּ} יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

Si on a récité le Birkat Hamazone sur une coupe de vin, celui qui a récité le Zimoun dira :

בּוֹם יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא וּבִשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא: סְבָרֵי מֶרְנָן:

L'assistance répond : תְּחִים

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָהוּדֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

Après avoir bu un réviit de vin, il récitera la bénédiction de Mé-ëin Chaloch.

MÉ-ËIN CHALOCH

Après avoir consommé la quantité requise de pâtisserie, de vin ou des cinq fruits d'Israël (raisin; figue; grenade; olive et dattes), on récitera :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָהוּדֵינוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

Sur les cinq fruits

**עַל הָעֵץ וְעַל
פְּרֵי הָעֵץ**

Sur le vin

**עַל הַגֶּפֶן וְעַל
פְּרֵי הַגֶּפֶן**

Sur la pâtisserie

**עַל הַמַּחִיָּה
וְעַל הַפִּלְפֶּלֶה**

עַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ הַמִּדְבָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה

**שְׂרָצִית וְהַנְחַלְתָּ לְאֹבוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וְלִשְׂבַע מִטּוֹבָהּ רַחֵם יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמּוּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ
כְּבוֹדָךָ וְעַל מוֹזְבְּהָךָ וְעַל הַיְכָלְךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ
וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּנְבָרְכֶךָ עָלֶיָּהּ בְּקִדְשָׁהּ וּבְמַהְרָה כִּי אַתָּה
טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדֶה לְךָ יְהוָה יְיָהוּדֵינוּ אֱלֹהֵינוּ עַל הָאָרֶץ**

Sur les cinq fruits

וְעַל הַפְּרוֹת ,

Sur les cinq fruits produits
en Erets Israël on dira
וְעַל הַפְּרוֹתֶיהָ ,

Sur le vin

וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן ,

Sur le vin produit en
Erets Israël on dira
וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶנָּה ,

Sur la pâtisserie

וְעַל הַמַּחִיָּה וְעַל הַפִּלְפֶּלֶה ,

Sur la pâtisserie dont la farine
provient d'Erets Israël on dira
וְעַל הַמַּחִיָּתָה וְעַל הַפִּלְפֶּלֶתָה ,

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָהוּדֵינוּ עַל הָאָרֶץ

Sur les cinq fruits

וְעַל הַפְּרוֹת.

Sur les cinq fruits produits
en Erets Israël on dira
וְעַל הַפְּרוֹתֶיהָ.

Sur le vin

וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן.

Sur le vin produit en
Erets Israël on dira
וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶנָּה.

Sur la pâtisserie

וְעַל הַמַּחִיָּה.

Sur la pâtisserie dont la farine
provient d'Erets Israël on dira
וְעַל הַמַּחִיָּתָה.

Mazal Tov!

ÉDITION SPÉCIALE

Votre événement
se prolonge...

Offrez à vos invités
un cadeau exceptionnel,
un souvenir éternel

Brit-Mila,
Mariage,
Bar-Mitsva...
ou tout autre événement

INFO: 054 841 88 36 - info@ovdhm.com